

Ankestyrelsens praksisundersøgelser

Sygedagpengelovens § 27 og anvendelse af retssikkerhedslovens § 7a

Maj 2009

Ankestyrelsen

Ankestyrelsen

Titel Praksisundersøgelse om sygedagpengelovens § 27 og betydning af retssikkerhedslovens § 7a
Udgiver Ankestyrelsen, maj 2009
ISBN nr. 978-7811-080-0
Designkoncept Kontrapunkt as
Layout og tryk Schultz Grafisk
Kontakt Ankestyrelsen, Amaliegade 25,
Postboks 9080, 1022 København K
Telefon 33 41 12 00. Telefax 33 41 14 00
E-post ast@ast.dk
Hjemmeside www.ast.dk

Denne publikation kan frit citeres med tydelig kildeangivelse

Indholdsfortegnelse

Side

4	Kapitel 1	Resumé og anbefalinger
8	Kapitel 2	Materiel vurdering af sagerne
	2.1	Undersøgelsens resultater
	2.2	Regelgrundlag
	2.3	Afgørelsens overensstemmelse med lovgivning og praksis
	2.4	Udfaldet af nævnenes afgørelser
	2.5	Sagens oplysningsgrundlag
	2.6	Nævnets vurdering efter sygedagpengelovens § 27, stk. 1, nr. 1-6
	2.7	Vurdering af de særlige sagsbehandlingsregler
	2.8	Anvender nævnet retssikkerhedslovens § 7a korrekt
30	Kapitel 3	Vurdering af formalitetsregler
	3.1	Begrundelse
	3.2	Klagevejledning
	3.3	Partshøring
	3.4	Sagsbehandlingsfejl
	3.5	Øvrige bemærkninger
37	Bilag 1	Metode
41	Bilag 2	Måleskema
48	Bilag 3	Indkaldelsesbrev
51	Bilag 4	Regelgrundlaget
56	Bilag 5	Principafgørelser

1 Resumé og anbefalinger

Ankestyrelsen har gennemført en undersøgelse af beskæftigelsesankenævnenes praksis i forhold til afgørelser som er påklaget til beskæftigelsesankenævnene, hvor kommunerne har givet afslag på forlængelse af sygedagpenge jf. sygedagpengelovens § 27. I undersøgelsen er der lagt særlig vægt på, om nævnene anvender retssikkerhedslovens § 7a korrekt, når udbetaling af sygedagpenge standses.

Ifølge retssikkerhedslovens § 7a skal der senest 2 uger før ophør af udbetalingen af sygedagpenge tages stilling til, om der er behov for iværksættelse af yderligere foranstaltninger for at bringe borgeren tilbage på arbejdsmarkedet.

Ankestyrelsen har gennemgået 123 sager med henblik på at vurdere, om de afgørelser, der er truffet, er i overensstemmelse med lovgivningen og Ankestyrelsens praksis.¹

Undersøgelsen har kun ført til få anbefalinger. Det skyldes, at nævnenes sagsbehandling i afgørelser om afslag på forlængelse af sygedagpenge generelt er god.

Afgørelsernes overensstemmelse med regler og praksis

Undersøgelsen viser, at 85 procent af nævnenes afgørelser om afslag på forlængelse af sygedagpenge, er i overensstemmelse med lovgivning og praksis. I de resterende 15 procent af sagerne ville afgørelsen blive ændret eller hjemvist til fornyet behandling i nævnet, hvis det havde været en klagesag i Ankestyrelsen.

Årsagen til at afgørelserne ville blive ændret eller hjemvist, er i 16 ud af 18 sager, at der ikke er taget stilling til retssikkerhedslovens § 7a.

De sager hvor nævnet har vurderet efter sygedagpengelovens § 27, stk.1, nr. 1-6, er nævnets vurdering korrekt i over 90 procent af sagerne.

Ankestyrelsen vurderer, at nævnenes praksis i forbindelse med fastsættelse af korrekt dato for bortfald af sygedagpenge, i næsten alle sager er i overensstemmelse med lovgivningen. I 98 procent af afgørelserne er datoen enten fastsat korrekt, eller også er det ikke relevant for nævnet at tage stilling til bortfaldsdatoen. I de øvrige sager er datoen for bortfald af sygedagpenge ikke fastsat korrekt.

¹ Fordelingen af sager pr. nævn og hvilke kommuner nævnene har udtaget sagerne fra fremgår af bilag 1.

I 93 procent af sagerne har nævnene truffet afgørelse på baggrund af et fuldt tilstrækkeligt oplysningsgrundlag. I de sidste sager mangler væsentlige eller afgørende oplysninger.

Vurdering af de særlige sagsbehandlingsregler

Ankestyrelsen har undersøgt, hvordan nævnene har håndteret de særlige sagsbehandlingsregler, der gælder ved vurderingen af kommunernes afgørelser om standsning af sygedagpenge.

Før ophør af udbetaling af sygedagpenge skal kommunen anvende arbejdsevnetoden for at vurdere, om den sygemeldte er berettiget til revalidering, visitation til fleksjob eller førtidspension. Beskrivelse af arbejdsevnen skal fremgå af ressourceprofilen. Nævnene er i høj grad opmærksom på, om kommunerne forholder sig til arbejdsevnetoden. Ankestyrelsen finder, at nævnene i 4 procent af sagerne burde have påtalt, at ressourceprofilen ikke i tilstrækkelig grad belyste arbejdsevnen.

Der er stor forskel på, hvordan kommunerne inddrager borgeren efter retssikkerhedslovens § 7a. Ankestyrelsen har derfor lagt vægt på indholdet af den inddragelse, der er foretaget i kommunen, som det er beskrevet i sagsakterne. Ankestyrelsen finder, at den bedste måde at inddrage borgeren på, i forhold til retssikkerhedslovens § 7a, er at borgeren indkaldes til en personlig samtale. Inddragelsen behøver ikke at ske ved en samtale, der kun omhandler § 7a, men kan sagtens ske ved for eksempel en opfølgningssamtale. Det skal fremgå af sagen, at inddragelse efter § 7a har fundet sted.

Ankestyrelsen vurderer, at nævnene korrekt har inddraget borgeren eller andre relevante parter i 58 procent af sagerne. I 29 procent af sagerne var det ikke relevant, da sagerne blev hjemvist til fornyet behandling i kommunen. I 13 procent af sagerne har nævnet enten i ringe grad eller slet ikke kontrolleret kommunens inddragelse af borgeren eller andre relevante parter efter retssikkerhedslovens § 7a.

Nævnenes anvendelse af retssikkerhedslovens § 7a

Ud over at vurdere om nævnet har påset, om kommunen har anvendt retssikkerhedslovens § 7a korrekt, har Ankestyrelsen vurderet, om nævnet selv har anvendt retssikkerhedslovens § 7a korrekt.

I 50 procent af afgørelserne anvender nævnet § 7a korrekt, mens det i 37 procent af afgørelserne ikke var relevant at inddrage § 7a, da afgørelsen enten var en forlængelse af sygedag-

penge eller en hjemvisning til fornyet behandling i kommunen. I 15 procent af afgørelserne blev § 7a enten slet ikke anvendt eller kun anvendt i ringe grad.

Altså viser undersøgelsen at nævnene i høj grad er klar over betydningen af retssikkerhedslovens § 7a, mens kendskabet til § 7a er mangelfuld i kommunerne.

Ankestyrelsen anbefaler på baggrund af undersøgelsens resultater, at nævnet har fokus på:

- Kommunernes anvendelse af retssikkerhedslovens § 7a. Har kommunen ikke brugt § 7a bør nævnet som udgangspunkt hjemvise sagen
- Om datoen for standsning af sygedagpenge er fastsat korrekt både når nævnet træffer afgørelsen om tiltrædelse og når nævnet ændrer eller hjemviser afgørelsen. Der henvises til Principafgørelse D-6-98

Vurdering af formalitetsregler

Generelt fremgår både begrundelse og klagevejledning tydeligt i nævnenes afgørelser og de er i overensstemmelse med forvaltningsloven. Ankestyrelsen har dog bemærket, at det ikke i alle sager gøres klart for borgeren, at en klage skal indgives inden for kontortid, den dag hvor klagefristen udløber.

Nævnene er ligeledes gode til at påtale sagsbehandlingsfejl overfor kommunerne, i de tilfælde hvor der er grundlag for det. Samtidig retter nævnene også op på fejlene. Der er dog enkelte eksempler på, at nævnene ved hjemvisning har undladt at påpege betydningen af retssikkerhedslovens § 7a overfor kommunerne.

Flere kommuner har enten truffet afgørelse om forlængelse af udbetaling af sygedagpenge efter § 27, stk. 1, nr. 2 eller er fortsat med at udbetale sygedagpenge trods manglende afgørelse, fordi sagsbehandlingen har trukket ud. Ankestyrelsen bemærker, at den form for "administrativ" forlængelse ikke er i overensstemmelse med sygedagpengeloven.

Ankestyrelsen anbefaler på baggrund af undersøgelsens resultater, at nævnet:

- Oplyser kommunen om korrekt anvendelse af § 7a selvom sagen hjemvises af andre årsager
- Oplyser om, at en klage skal indgives inden for kontortid, den dag hvor klagefristen udløber. Særligt ved klager pr. e-mail er det relevant, at det præcise tidspunkt for klagens indgivelse er oplyst
- Fortsat er opmærksomme på, at en afgørelse om forlængelse af udbetaling af sygedagpenge kan udsættes. Oplysninger der kan forbedre beslutningsgrundlaget væsentligt, skal dog falde på plads inden for en kort tidshorisont. Sygedagpengene standses, indtil afgørelsen er truffet. Der henvises til Principafgørelse D-2-08

2 Materiel vurdering af sagerne

Ankestyrelsen har med denne praksisundersøgelse vurderet, om nævnenes afgørelser er i overensstemmelse med sygedagpengelovens § 27 og Ankestyrelsens praksis. Ligeledes er det undersøgt, om nævnene i tilstrækkelig grad påser, at kommunerne forholder sig til anvendelsen af arbejdsevneметoden og inddrager borgeren og andre relevante parter¹ efter retssikkerhedslovens § 7a.

Hensigten med undersøgelsen er samtidig at øge fokus på retssikkerhedslovens § 7a, hvorefter kommunen, senest 2 uger før en erhvervsrettet foranstaltning hører op, skal tage stilling til, om der er behov for yderligere foranstaltninger for at bringe borgeren tilbage til arbejdsmarkedet.

Kapitlet indeholder Ankestyrelsens materielle vurdering af nævnenes afgørelser i sager, hvor kommunen giver afslag på forlængelse af sygedagpenge efter sygedagpengelovens § 27.

Ved den materielle vurdering lægger Ankestyrelsen vægt på:

- Om nævnets afgørelse samlet set er i overensstemmelse med regler og praksis på området
- Om nævnets vurdering efter sygedagpengelovens § 27, stk. 1, nr. 1-6 er korrekt
- Om nævnet påser, at kommunen forholder sig korrekt til anvendelsen af arbejdsevneметoden samt inddrager borgeren og eventuelt andre parter efter de regler, der gælder på området, især retssikkerhedslovens § 7a

2.1 Undersøgelsens resultater

Undersøgelsen viser, at 85 procent af nævnenes afgørelser er i overensstemmelse med lovgivning og praksis. Omkring halvdelen af de sager, som bliver påklaget til nævnene, bliver ændret eller hjemvist til fornyet behandling og afgørelse. Mange af hjemvisningerne skyldes sagsbehandlingsfejl i kommunerne. Årsagen til det er, at sagerne ikke er tilstrækkeligt lægeligt belyst, at ressourceprofilen er mangelfuld eller skyldes mangelfuld stillingtagen til retssikkerhedslovens § 7a.

¹ Parter refererer i denne sammenhæng ikke til det juridiske partsbegreb.

Undersøgelsen viser endvidere, at nævnene i høj grad er klar over betydningen af retssikkerhedslovens § 7a, mens kendskabet til retssikkerhedslovens § 7a i kommunerne er mangelfuld.

2.2 Regelgrundlag

Sygedagpengeloven

Reglerne om varighedsbegrænsning og forlængelse af udbetaling af sygedagpenge fremgår af sygedagpengelovens §§ 24 og 27.

Det fremgår af § 24, at udbetaling af sygedagpenge ophører efter udløbet af en kalendermåned, når der er udbetalt sygedagpenge eller løn under sygdom i mere end 52 uger i de 18 forudgående kalendermåneder.

Kommunen kan dog træffe afgørelse om at forlænge perioden for udbetaling af sygedagpenge ud over varighedsbegrænsningen, såfremt en af betingelserne i § 27, stk. 1, nr. 1 til 6 kan anses for opfyldt.

Betingelserne for at forlænge efter § 27, stk. 1, nr. 1-6 er:

- 1) At det kan anses for overvejende sandsynligt, at revalidering vil blive iværksat, som kan føre den sygemeldte tilbage til det ordinære arbejdsmarked.
- 2) At virksomhedspraktik eller andre afklarende foranstaltninger er nødvendige for at klarlægge arbejdsevnen.
- 3) At den sygemeldte er under eller afventer lægebehandling, der må antages at kunne genskabe arbejdsdygtigheden inden for 2 gange 52 uger fra varighedsbegrænsningens indtræden.
- 4) At der er tale om en livstruende sygdom, hvor behandlingsmuligheder er udtømte.
- 5) At der er rejst sag om erstatning i en arbejdsskadesag.
- 6) At der er påbegyndt en førtidspensionssag.

Retssikkerhedsloven

Ifølge retssikkerhedslovens § 7a, skal kommunen, senest 2 uger før en erhvervsrettet foranstaltning hører op, tage stilling til, om der er behov for yderligere foranstaltninger for at bringe borgeren tilbage til arbejdsmarkedet. Ved vurderingen skal alle relevante parter inddrages. Det er for eksempel borgeren, egen læge, specialister, forældre/ægtefælle, den faglige organisation og virksomheder. Hvis kommunen umiddelbart træffer afgørelse om yderligere foranstaltninger, skal de sættes i værk i umiddelbar tilknytning til ophøret af den nuværende foranstaltning.

Af vejledningen til retssikkerhedsloven følger det, at det skal fremgå af journalen eller anden registrering, at kommunen forud for ophøret har foretaget en vurdering af, hvad der videre skal ske. Ligeledes skal der foretages en helhedsvurdering af borgerens situation.

Ophør af sygedagpenge anses for at være en erhvervsrettet foranstaltning, jf. Principafgørelse D-14-03. Det betyder, at retssikkerhedslovens § 7a altid skal inddrages inden udbetalingen af sygedagpenge standses som følge af varighedsbegrænsningen. Det vil sige, når borgeren har modtaget sygedagpenge i 52 uger i de 18 forudgående kalendermåneder.

Der er ingen regler om, hvorledes inddragelse efter retssikkerhedslovens § 7a præcis skal finde sted. Ankestyrelsen vurderer dog, at borgeren og eventuel andre relevante parter skal være inddraget på en sådan måde, at de er klar over, at der er tale om en vurdering af, om borgeren kan vende tilbage til arbejdsmarkedet.

2.3 Afgørelsernes overensstemmelse med lovgivning og praksis

Det er Ankestyrelsens vurdering, at 85 procent af nævnenes afgørelser er i overensstemmelse med regler og praksis *jf. tabel 2.1*.

Tabel 2.1 Vurdering af nævnenes afgørelse

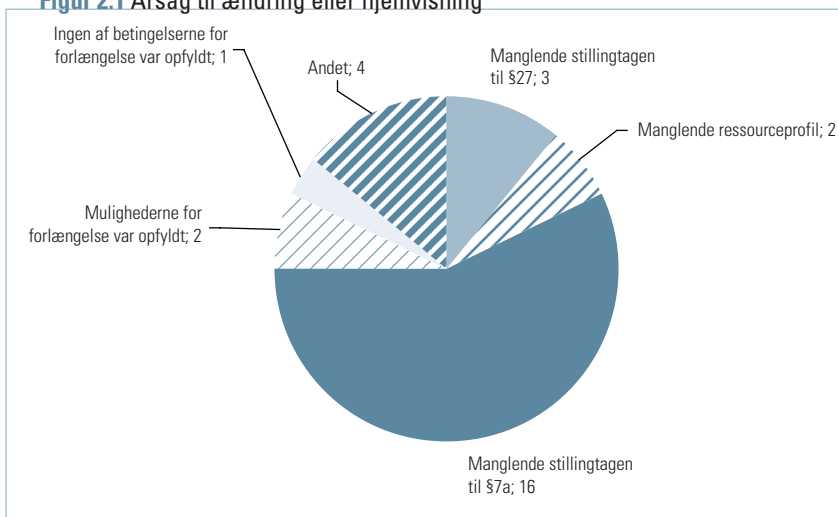
Beskæftigelsesankenævnet i	Afgørelsen er i overensstemmelse med regler og praksis		Afgørelsen ville blive ændret eller hjemvist hvis det var en klagesag	
	Antal	Procent	Antal	Procent
Hovedstaden	46	90	5	10
Midtjylland	23	79	6	21
Nordjylland	8	100	.	.
Sjælland	16	84	3	16
Syddanmark	12	75	4	25
I alt	105	85	18	15

I 15 procent af sagerne ville afgørelsen blive ændret eller hjemvist til fornyet behandling, hvis det havde været en klagesag i Ankestyrelsen.

Ankestyrelsens vurdering af sagerne fra Syddanmark er, at afgørelsen ville blive ændret eller hjemvist til fornyet behandling i 25 procent af sagerne. I Sjælland og Midtjylland ville henholdsvis 16 og 21 procent af sagerne blive hjemvist eller ændret, hvis det var klagesager. Tilsvarende ville 10 procent af sagerne blive ændret eller hjemvist i Hovedstaden. Alle afgørelser er i overensstemmelse med regler og praksis i Nordjylland.²

I 16 ud af de 18 sager hvor Ankestyrelsen vurderer, at sagen ville blive hjemvist eller ændret, hvis det var en klagesag i Ankestyrelsen, er årsagen, at nævnet ikke har taget stilling til retssikkerhedslovens § 7a. Derudover mangler der ressourceprofil eller den er mangelfuld og/eller vurdering af forlængelsesbetingelserne er forkerte. Desuden mangler der stillingtagen til sygedagpengelovens § 27.

² Trods få observationer, er det undersøgt (ved statistisk test) om der er en sammenhæng mellem nævn og de afgørelser der bliver truffet. Det er ikke tilfældet. Altså kan det ikke konkluderes, ud fra det beskudte antal sager, at nogle nævn er bedre til at sagsbehandle de omhandlede sager end andre.

Figur 2.1 Årsag til ændring eller hjemvisning

Note: Det var muligt at angive mere end en årsag

Ankestyrelsen har også undersøgt, om datoen for bortfald af sygedagpengene er korrekt. I 44 procent af afgørelserne var det ikke relevant, da nævnet hjemviste sagen til ny behandling og afgørelse i kommunen eller ændrede kommunens afgørelse om standsning til forlængelse af udbetaling af sygedagpenge.

Undersøgelsen viser dog, at nævnet i mange sager alligevel har vurderet, om kommunen har fastsat datoen korrekt. I de fleste afgørelser, hvor kommunerne ikke har fastsat datoen korrekt, har nævnet påtalt kritik overfor kommunerne, jf. Principafgørelse D-6-98. Af D-6-98 fremgår det, at en bebyrdende forvaltningsakt normalt ikke kan tillægges tilbagevirkende kraft, og at der ikke i sygedagpengeloven er hjemmel til at standse dagpengene med tilbagevirkende kraft.

Nævnet har i 54 procent af afgørelserne fastsat datoen for bortfald af sygedagpenge korrekt, og rettet kommunens afgørelse, hvor det var nødvendigt, i henhold til Principafgørelse D-6-98. I 2 procent af afgørelserne er datoen ikke fastsat korrekt uden at nævnet har påtalt det, jf. tabel 2.2. (vurderinger i tabel 2.2 har ikke haft indflydelse på vurderingen i tabel 2.1)

Det følgende er eksempel på en sag, hvor nævnet ved hjemvisning af sagen bemærkede over for kommunen, at datoen for bortfald af udbetaling af sygedagpenge ikke var korrekt:

Sag nr. 001 Sagen omhandler en ung person, som var sygemeldt fra den 16. oktober 2006 på grund af hukommelses- og koncentrationsbesvær. Den 16. april 2008 foretog kommunen partshøring og meddelte, at de agtede at standse sygedagpengeudbetalingen, fordi lønmodtageren var sygemeldt i 6 uger efter afsluttet virksomhedspraktik. Dette havde lønmodtageren ingen bemærkninger til. Den samme dag, 16. april 2008, meddelte kommunen, at sygedagpengene ville ophøre med sidste udbetalingsdag den 16. april 2008.

Nævnet hjemviste sagen til fornyet behandling og afgørelse, idet ressourceprofilen ikke var udarbejdet i overensstemmelse med reglerne. Nævnet bemærkede samtidigt, at kommunen ikke kunne standse udbetalingen af sygedagpenge med sidste udbetalingsdato den 16. april 2008 – samme dag som afgørelsen blev sendt – da sygedagpenge tidligst kunne standses med virkning fra dagen efter, at dagpengemodtageren havde fået meddelelse om ophøret.

Ankestyrelsen er enig i nævnets vurdering.

Følgende er eksempel på en sag, hvor nævnet korrekt har ændret datoen for bortfald af udbetaling af sygedagpenge:

Sag nr. 129 Sagen omhandler en ung person, som var sygemeldt fra den 16. august 2006 på grund af rygsmerter. Den 16. december 2007 traf kommunen afgørelse om afslag på forlængelse af udbetaling af sygedagpenge efter den 22. november 2007. Nævnet tiltrådte kommunens afgørelse om afslag på forlængelse af udbetaling af sygedagpenge efter § 27, stk. 1, nr. 1-6. Nævnet ændrede dog ophørstidspunktet for udbetaling af sygedagpenge således, at lønmodtageren var berettiget til yderligere sygedagpenge i perioden 23. november til 17. december 2007. Nævnet lagde vægt på, at en bebyrdende forvaltningsakt normalt ikke kan tillægges tilbagevirkende kraft, og at sygedagpengelovens § 27 ikke indeholder hjemmel til at standse dagpengene tilbagevirkende.

Tabel 2.2 Korrekt dato for bortfald af sygedagpenge

Beskæftigelsesankenævnet i:	1. Ja		2. Nej		3. Ikke relevant	
	Antal	Procent	Antal	Procent	Antal	Procent
Hovedstaden	28	55	2	4	21	41
Midtjylland	15	52	.	.	14	48
Nordjylland	3	38	.	.	5	63
Sjælland	8	42	1	5	10	53
Syddanmark	12	75	.	.	4	25
I alt	66	54	3	2	54	44

Ankestyrelsen anbefaler, at nævnene er meget opmærksomme på, om datoen for standsning af sygedagpenge er fastsat korrekt i henhold til Principafgørelse D-6-98, både når nævnet træffer afgørelsen om tiltrædelse og når nævnet ændrer eller hjemviser

2.4 Udfaldet af nævnenes afgørelser

I lidt over 50 procent af sagerne har nævnet tiltrådt kommunens afgørelse om afslag på forlængelse af sygedagpenge efter sygedagpengelovens § 27, stk. 1, nr. 1-6, mens nævnet i 20 procent af sagerne har ændret kommunens afgørelse til forlængelse efter loven. I den resterende del af sagerne, lidt under 30 procent, har nævnet hjemvist sagen til kommunen til ny behandling og afgørelse, *jf. tabel 2.3*.

Tabel 2.3 Nævnets afgørelser

Afgørelse	Antal	Procent
Afslag på forlængelse af sygedagpenge	64	52
Forlængelse af sygedagpenge	24	20
Hjemvisning til kommunen	35	28
I alt	123	100

Årsagen til nævnets hjemvisning er i en stor del af sagerne, at sagen enten ikke er tilstrækkeligt lægeligt belyst, eller at ressourceprofilen ikke er opdateret, eller helt har manglet. I andre sager er hjemvisningen blandt andet begrundet i, at kommunen ikke har taget stilling til et eller flere af punkterne i sygedagpengelovens § 27, stk. 1, nr. 1-6, at kommunen har manglet at tage stilling til retssikkerhedslovens § 7a, eller at begrundelsen/partshøringen har manglet eller været mangelfuld.

Det følgende er et eksempel på en god afgørelse, truffet af nævnet, om hjemvisning til kommunen på baggrund af retssikkerhedslovens § 7a. Ligeledes er der orienteret om betydningen for sygedagpengeretten:

Sag nr. 045 Sagen omhandler en person, der var sygemeldt på grund af følger efter et færdselsuheld. 1. sygedag var den 1. juni 2006. Udbetaling af sygedagpenge ophørte den 30. juni 2007 grundet varighedsbegrænsningen.

Kommunen forlængede sygedagpengene efter § 27, stk. 1, nr. 2 til virksomhedspraktik/arbejdsprøvning. I oktober 2007 traf kommunen afgørelse om afslag på yderligere forlængelse af sygedagpengeperiode, idet ingen af betingelserne kunne anses for opfyldt. Kommunen henviste i afgørelsen til begrundelsen i deres partshøring. Nævnet hjemviste sagen til fornyet behandling og afgørelse. Årsagen var, at kommunens afgørelse led af væsentlige sagsbehandlingsmangler med hensyn til kommunens begrundelse. Yderligere havde kommunen ikke foretaget en korrekt vurdering efter retssikkerhedslovens § 7a, om hvorvidt der skulle foretages andre tiltag overfor borgeren for at bringe denne tilbage til arbejdsmarkedet. I afgørelsen orienterede nævnet samtidigt om, at hjemvisningen ikke var ensbetydende med yderligere ret til sygedagpenge.

Eksempel på en god hjemvisning vedrørende sygedagpengelovens § 27, stk. 1, nr. 1-6:

Sag nr. 019 Sagen omhandler en person, der var sygemeldt på grund af skuldersmerter. Sygemeldte var på dette tidspunkt ansat i rengøringsjob. Kommunen havde tidligere rådet sygemeldte til at kontakte forbund for at få sygdommen anmeldt som en arbejdsskade. Den 6. november 2007 traf kommunen afgørelse om standsning af udbetaling af sygedagpenge, idet ingen af forlængelsesbetingelserne var opfyldt. Med hensyn til bestemmelsen i § 27, stk. 1, nr. 5, om der var rejst sag om ret til erstatning efter lov om følger af arbejdsskade, vurderede kommunen, at dette ikke var oplyst. Nævnet hjemviste sagen til ny behandling og afgørelse, idet kommunens afgørelse var mangelfuld. Nævnet lagde vægt på, at kommunen ikke havde taget stilling til forlængelsesmuligheden efter § 27, stk. 1, nr. 5, idet det fremgik af sagens oplysninger, at skaden var anmeldt som en arbejdsskade.

Eksempel på en god hjemvisning på grund af mangelfuld ressourceprofil:

Sag nr. 001 Sagen omhandler en ung person, der var sygemeldt fra den 16. oktober 2006 på grund af hukommelses- og koncentrationsbesvær. Kommunen traf den 16. april 2008 afgørelse om standsning af udbetaling af sygedagpenge, idet lønmodtageren havde været sygemeldt i 6 uger efter afsluttet virksomhedspraktik. Nævnet lagde ved hjemvisningen vægt på, at ressourceprofilen ikke var udarbejdet i overensstemmelse med reglerne i bekendtgørelsen om beskrivelse, udvikling og vurdering af arbejdsevnen. Kommunen havde ikke opdateret ressourceprofilen, da de traf afgørelse men havde først gjort det efterfølgende. Endvidere manglede der en samlet vurdering af arbejdsevnen og sygemeldtes bemærkninger var ikke påført. Desuden havde sygemeldte ikke skrevet under. Nævnet henviste endvidere til, manglende overholdelse af reglerne i Arbejdsevnebekendtgørelsen, som indebærer, at afgørelsen bliver ugyldig, jf. Principafgørelse D-31-05. Af principafgørelsen fremgår det, at det er en retlig mangel, når ressourceprofilen ikke er udarbejdet, inden der bliver truffet afgørelse om standsning af udbetaling af sygedagpenge efter varighedsbegrænsningens indtræden.

2.5 Sagens oplysningsgrundlag

Ankestyrelsen har vurderet om sagerne er tilstrækkeligt oplyst til, at der kan træffes afgørelse om, at betingelserne for forlængelse af udbetaling af sygedagpenge er opfyldt.

Det fremgår af retssikkerhedslovens § 10, at myndigheden har ansvaret for, at sager der behandles efter denne lov, er oplyst i tilstrækkeligt omfang.

Undersøgelsen viser, at hovedparten af sagerne er tilstrækkeligt oplyst til, at nævnet kan træffe afgørelse. Alene 7 procent af sagerne mangler væsentlige eller afgørende oplysninger, jf. tabel 2.4.

Tabel 2.4 Oplysning af sagen

Beskæftigelsesankenævnet i	1. Ingen oplysninger mangler		2. Enkelte mindre væsentlige oplysninger mangler		3. Flere og/eller væsentlige oplysninger mangler		4. Afgørende oplysninger mangler	
	Antal	Procent	Antal	Procent	Antal	Procent	Antal	Procent
Hovedstaden	48	94	1	2	2	4	.	.
Midtjylland	25	86	1	3	2	7	1	3
Nordjylland	8	100	.	.	.	.	.	.
Sjælland	16	84	1	5	2	11	.	.
Syddanmark	15	94	.	.	1	6	.	.
I alt	112	91	3	2	7	6	1	1

Noter: Procenterne i kolonnen 'I alt' summer ikke til 100 grundet afrunding.

I de 7 procent af sagerne, hvor der mangler væsentlige eller afgørende oplysninger, er sagen enten ikke tilstrækkeligt oplyst efter retssikkerhedslovens § 7a, eller den er ikke tilstrækkeligt lægeligt oplyst.

De sager ville blive ændret eller hjemvist, hvis det var klagesager i Ankestyrelsen.

2.6 Nævnets vurdering efter sygedagpengelovens § 27, stk. 1, nr. 1-6

Undersøgelsen viser, at i hovedparten af de sager, hvor nævnet har vurderet efter sygedagpengelovens § 27, stk. 1, nr. 1-6, er nævnets vurdering korrekt enten i høj grad eller i nogen grad, jf. tabel 2.5.

Tabel 2.5 Vurdering efter § 27, stk.1, nr.1-6 – procent

Vurdering efter § 27 stk. 1	Korrekt afgørelse			
	I høj grad	I nogen grad	I ringe grad	Nej
Nr.1: Iværksættelse af revalidering	78	14	1	7
Nr.2: Afklarende foranstaltninger	82	9	2	7
Nr.3: Under/afventer lægebehandling	77	15	.	8
Nr.4: Livstruende sygdom	83	9	.	8
Nr.5: Arbejdsskadesag	83	10	.	7
Nr.6: Påbegyndt førtidspensionssag	83	10	.	7

Note: En afgørelse kan godt indeholde flere fejl

I de sager hvor undersøgelsen viser, at nævnets vurdering efter § 27, stk. 1, nr. 1-6 enten ikke eller kun i ringe grad er korrekt, ville afgørelsen blive ændret eller sagen hjemvist, hvis det var en klagesag i Ankestyrelsen. I disse sager har Ankestyrelsen ofte vurderet, at afgørelserne var forkerte på grund af manglende stillingtagen til retssikkerhedslovens § 7a og herunder mangelfuld begrundelse og ressourceprofil.

Det bemærkes, at nogle nævn i deres afgørelser, hvor de ændrer kommunens afgørelse fra afslag til forlængelse af udbetaling af sygedagpenge, både tager stilling til den forlængelsesbestemmelse i § 27, stk. 1, som nævnet anser for opfyldt, men også vurderer om de øvrige bestemmelser er opfyldt. Ankestyrelsen har i disse tilfælde vurderet, at nævnets vurdering var korrekt på tidspunktet for afgørelsen, men at det kan virke misvisende overfor borgeren, at nævnet tager stilling til alle bestemmelserne, når det ikke er aktuelt. Nogle af bestemmelserne i § 27, stk.1 kan blive opfyldt på et senere tidspunkt i forløbet, når kommunen skal træffe afgørelse om eventuel yderligere forlængelse.

Nævnet bør i tilfælde overveje enten ikke at tage stilling eller at minde kommunen om, at når de skal træffe en ny afgørelse om forlængelse i sagen, skal kommunen vurdere sådanne sager ud fra alle relevante forlængelsesbestemmelser

Følgende er et eksempel på en afgørelse om afslag på forlængelse af udbetaling af sygedagpenge, hvor nævnets afgørelse er velbegrundet i forhold til de 6 betingelser, især for § 27, stk. 1, nr. 1-3, som det var rigtigt at overveje grundigt i sagen:

Sag nr. 068 Sagen omhandler en person, som er sygemeldt på grund af stress. Nævnet tiltrådte kommunens afgørelse. Nævnets begrundelse for ikke at forlænge efter sygedagpengelovens § 27, stk. 1, nr. 1-6 var følgende:

§ 27, stk. 1, nr. 1. Nævnet fandt efter en samlet vurdering af de foreliggende oplysninger om den helbredsmæssige tilstand på afgørelsestidspunktet, at der ikke var grundlag for at tilsidesætte kommunens vurdering, hvorefter iværksættelse af revalidering på standsningstidspunktet ikke kunne anses for overvejende sandsynligt. Det var således fortsat uafklaret, hvorvidt sygemeldte kunne vende tilbage til arbejdsmarkedet på normale vilkår med revalideringsmæssig hjælp.

§ 27, stk. 1, nr. 2. Nævnet fandt, at det ikke var realistisk, at arbejdsevnen kunne nå at blive afklaret indenfor den tidsmæssige ramme på 26 uger, idet den sygemeldte på afgørelsestidspunktet fortsat ikke var klar til at deltage i virksomhedspraktik eller andre afklarende foranstaltninger.

§ 27, stk. 1, nr. 3. Nævnet fandt, at den sygemeldte ikke ud fra en rimelig sikker lægelig vurdering måtte forventes at kunne genoptage erhvervsmæssige beskæftigelse inden for i alt 2 gange 52 uger fra den 31. december 2007 (datoen for varighedsbegrænsningens indtræden). Nævnet fandt endvidere, at den sygemeldte ikke ventede på lægebehandling, der efter en rimelig sikker lægelig vurdering ville kunne medføre genoptagelse af erhvervsmæssig beskæftigelse inden for 2 gange 52 uger regnet fra varighedsbegrænsningens indtræden.

§ 27, stk. 1, nr. 4. Nævnet fandt, at betingelsen ikke var aktuel i sagen, idet den sygemeldte ikke havde nogen livstruende sygdom, hvor de lægelige behandlingsmuligheder ansås for udtømte.

§ 27, stk. 1, nr. 5. Nævnet fandt, at der ikke kunne ske yderligere forlængelse efter denne bestemmelse, idet der allerede tidligere havde været forlænget efter denne bestemmelse. Arbejdsskadestyrelsen havde afvist sagen.

§ 27, stk. 1, nr. 6. Nævnet fandt, at der ikke var grundlag for at forlænge efter denne bestemmelse, idet der ikke var påbegyndt sag om førtidspension, og der heller ikke var grundlag herfor, idet alle aktiverings, revaliderings, behandlingsmæssige og andre foranstaltninger ikke havde været afprøvet.

Ankestyrelsen bemærker, at nævnet ved hver lovbestemmelse har givet en udførlig begrundelse. Samtidigt har nævnet, ved at tage hver enkel lovbestemmelse for sig, gjort sagen meget overskuelig.

Følgende er et eksempel hvor Ankestyrelsen finder, at nævnets vurdering efter § 27, stk. 1, nr. 3 og 4 ikke er korrekt:

Sag nr. 021 Sagen omhandler en person der var sygemeldt på grund af alvorlige skader efter færdselsuheld. Ved varighedsbegrænsningens indtræden var der stadig problemer med ben/hofte, og der skulle foretages genoperation 14 måneder efter skaden. Kommunen forlængede efter § 27, stk. 1, nr. 2, men efter genoperationen var det ikke muligt at forestille sig arbejdsprøvning inden udløb af de 26 uger. Kommunen fandt derfor, at der ikke kunne forlænges efter § 27, stk. 1, nr. 3, idet det ikke kunne garanteres, at den sygemeldte kunne raskmeldes inden udløbet af 2 gange 52 uger. Kommunen stoppende sygedagpengene herefter.

Nævnet tiltrådte kommunens afgørelse. Nævnet fandt, at kommunen havde været berettiget til at stoppe udbetalingen af sygedagpenge inden de 26 uger udløb. Nævnet begrundede det med, at kommunen løbende skulle vurdere om betingelserne for at modtage sygedagpenge var til stede, og at det af sagens lægelige oplysninger fremgik, at den sygemeldte ikke på nuværende tidspunkt kunne deltage i arbejdsprøvning grundet smerter. Nævnet lagde endvidere vægt på, at det ikke kunne anses for relevant at overveje revalidering, og at der ikke var påbegyndt sag om førtidspension, og at det ikke var oplyst, at der skulle versere en arbejdsskadesag.

Ankestyrelsen vurderer, at nævnets afgørelse er mangelfuld i henhold til § 27, stk. 1, nr. 3 og 4, idet det slet ikke fremgår af nævnets afgørelse, om der er taget stilling til forlængelse efter disse bestemmelser. Endvidere var retssikkerhedslovens § 7a ikke blevet inddraget, og der sås

ikke at være fokus på udviklingsmulighederne for, at den sygemeldte kunne komme tilbage på arbejdsmarkedet. Ankestyrelsen fandt samtidigt ud fra sagens omlysninger om skadens karakter og den sygemeldtes tidligere beskæftigelse som kok, at det måtte forventes, at den sygemeldte vil kunne komme tilbage på arbejdsmarkedet på en eller anden måde, når hoftelidelsen var stationær.

2.7 Vurdering af de særlige sagsbehandlingsregler

2.7.1 Arbejdsevnetmetoden

Før udbetaling af sygedagpenge kan ophøre på grund af varighedsbegrænsningen, skal kommunen anvende arbejdsevnetmetoden ifølge sygedagpengelovens § 28. Arbejdsevnetmetoden er en metode til beskrivelse, udvikling og vurdering af en persons arbejdsevne med henblik på at undersøge, om den sygemeldte er berettiget til revalidering, visitation til fleksjob eller førtidspension.

Beskrivelsen af arbejdsevnen fremgår af ressourceprofilen. I bekendtgørelse om beskrivelse, udvikling og vurdering af arbejdsevnen er der nærmere fastsat regler for, hvilke elementer der skal indgå i beskrivelsen.

Undersøgelsen viser, at nævnene i hovedparten af afgørelserne korrekt har påset, at kommunerne har forholdt sig til anvendelse af arbejdsevnetmetoden (udarbejdelse af ressourceprofil). I de sager, hvor nævnet har truffet afgørelse om hjemvisning på grund af andre forhold, har Ankestyrelsen vurderet, at spørgsmålet om ressourceprofil ikke har været relevant.

I 4 procent af sagerne viser undersøgelsen, at nævnet ikke i tilstrækkelig grad har været opmærksom på kommunens anvendelse af arbejdsevnetmetoden, idet ressourceprofilerne er utilstrækkeligt oplyst i henhold til arbejdsevnetmetoden. Der har enten ikke været partshørt korrekt, ressourceprofilen er kortfattet, eller der er ikke opdateret med seneste oplysninger, for eksempel om opstart eller resultat af førtidspensionssag. Ligeledes ses der eksempler på, at der ikke er tilstrækkelig fokus på de forskellige elementer, der indgår i beskrivelsen af arbejdsevnen. I en enkel sag er oplysninger, der indgår i ressourceprofilen, baseret på information fra ægtefællen frem for den sygemeldte, da ægtefællen – på grund af sprogvanskeligheder – mød-

te til samtalerne i stedet for sygemeldte. De sager ville blive ændret eller hjemvist, hvis de blev behandlet i Ankestyrelsen.

2.7.2 Retssikkerhedslovens § 7a

Undersøgelsen viser, at inddragelse af borgeren efter retssikkerhedslovens § 7a sker på forskellige måder i kommunerne og tit med henvisning til andre regler i retssikkerhedsloven. Ankestyrelsen har derfor lagt vægt på det beskrevne indhold af den inddragelse, der er foretaget i kommunerne, og ikke om der specifikt henvises til retssikkerhedslovens § 7a.

Undersøgelsen viser, at kommunerne især ved den sidste opfølgningssamtale foretager en vurdering af den sygemeldtes fremtidige situation. Det bliver vurderet, om det er muligt for borgeren at vende tilbage på arbejdsmarkedet, og om der eventuel er behov for iværksættelse af yderligere foranstaltninger. Undersøgelsen viser også, at inddragelse af borger kan ske skriftligt eller telefonisk i kommunerne. Ankestyrelsen vurderer, at inddragelse efter retssikkerhedslovens § 7a således ikke kun kan antages at være foretaget ved afholdelse af en fysisk personlig samtale, men at inddragelse i henhold til retssikkerhedslovens § 7a også er korrekt i de konkrete tilfælde, så længe der bliver foretaget en vurdering af behovet for iværksættelse af yderligere foranstaltninger for at bringe borgeren tilbage på arbejdsmarkedet.

Inddragelse efter § 7a kan også anses for at være opfyldt, selvom den er meget kortfattet. Det er i de tilfælde hvor den sygemeldte ved varighedsbegrænsningens udløb, er så helbredsmæssigt uafklaret, at det ikke er muligt at vurdere arbejdsevnen på grund af, at borgeren står overfor et meget langt behandlingsforløb. Tilsvarende i det tilfælde, hvor den sygemeldte faktisk står til rådighed for arbejdsmarkedet. Behovet for inddragelse efter retssikkerhedslovens § 7a er ikke stort, men skal dog alligevel altid foretages.

På baggrund af ordlyden i retssikkerhedslovens § 7a, vejledningen dertil samt praksis på området, finder Ankestyrelsen, at den optimale måde at inddrage borgeren på, for at det kan anses for at være i overensstemmelse med § 7a, er at borgeren indkaldes til en personlig samtale. På mødet bør betydningen af retssikkerhedslovens § 7a blandt andet diskuteres. Inddragelse behøver ikke ske ved en samtale, der kun vedrører denne regel, men kan sagtens ske ved opfølgningssamtaler eller lignende, for eksempel en rundbordssamtale, hvor andre relevante parter også inddrages. Det skal dog fremgå af sagens dokumentation, at inddragelsen efter § 7a er sket i kommunen.

Ankestyrelsen finder ikke, at borgeren kan anses for at være blevet tilstrækkeligt inddraget efter retssikkerhedslovens § 7a ved, at kommunen alene vedlægger § 7a i forbindelse med partshøring af ressourceprofil eller partshøringer af afgørelse. Ligeledes kan en henvisning af borgeren til jobbutikken, vedrørende ansøgning om kontanthjælp, ikke anses for at være tilstrækkelig inddragelse efter retssikkerhedslovens § 7a.

Ankestyrelsen anbefaler, at inddragelsen af borgeren sker ved en personlig samtale, hvis det er muligt, og at det i høj grad overvejes om andre relevante parter end borgeren kan inddrages. Ankestyrelsen anbefaler endvidere, at tidsfristen i retssikkerhedslovens § 7a, om at inddragelse sker senest 2 uger før ophør, overholdes.

Ankestyrelsen har vurderet, om nævnet har påset, at kommunen i tilstrækkelig grad har inddraget borgeren og eventuelt andre relevante parter eller institutioner efter retssikkerhedslovens § 7a. Ligeledes har vi vurderet om tidspunktet for inddragelsen var rettidig. Inddragelse skal ske senest 2 uger før ophør ifølge retssikkerhedslovens § 7a.

Undersøgelsen viser, at i 42 procent af sagerne er borgeren blevet inddraget efter § 7a, inden kommunen har standset udbetalingen af sygedagpenge. I 13 procent af disse sager er inddragelsen sket senere end de 2 uger før ophør. I de resterende 58 procent af sagerne har kommunen slet ikke inddraget borgeren efter retssikkerhedslovens § 7a, *jf. tabel 2.6.*

Tabel 2.6 Tidspunkt for inddragelse

	Antal	Procent
Tidspunkt for inddragelse af borgeren:		
1. Tidligere eller senest 2 uger før ophør	36	29
2. Senere end 2 uger før ophør	16	13
3. Ikke inddraget	71	58
I alt	123	100
Tidspunkt for inddragelse af andre relevante:		
1. Tidligere eller senest 2 uger før ophør	12	10
2. Senere end 2 uger før ophør	10	8
3. Ikke inddraget	101	82
I alt	123	100

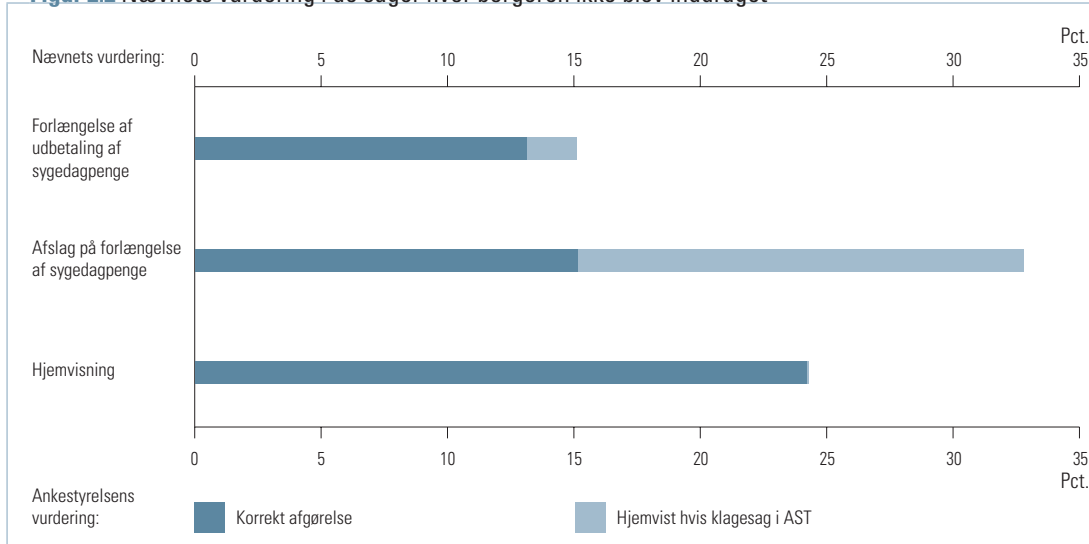
I 18 procent af sagerne er andre relevante parter, ud over borgeren, blevet inddraget. Her er inddragelsen i knapt halvdelen af sagerne sket senere end 2 uger før ophør. Det vil sige, at i 82 procent af sagerne har kommunen ikke inddraget andre relevante parter, enten fordi kommunen har vurderet, at der ikke har været behov for at inddrage andre relevante parter, eller fordi de har undladt at inddrage, *jf. tabel 2.6*.

I de 58 procent af sagerne – svarende til 71 sager – hvor borgeren ikke er blevet inddraget efter retssikkerhedslovens § 7a, er 24 sager hjemvist af nævnet til fornyet behandling i kommunen. 5 hjemvisninger er begrundet med manglende stillingtagen til retssikkerhedslovens § 7a, mens de resterende sager er hjemvist af andre årsager.

Nævnet gav afslag på forlængelse af sygedagpenge i 33 af de 71 sager, hvor borgeren ikke var blevet inddraget. Ud af de 33 sager ville Ankestyrelsen hjemvise 18 af sagerne til fornyet behandling og afgørelse i kommunen, såfremt det var klagesager. I 16 af sagerne var årsagen til den vurdering manglende stillingtagen til retssikkerhedslovens § 7a.

I 14 af de sager, hvor borgeren ikke blev inddraget, var nævnets afgørelse, at udbetalingen af sygedagpenge skulle fortsætte. Ankestyrelsen var enig i alle afgørelser på nær en enkelt, *jf. figur 2.2*.

Figur 2.2 Nævnets vurdering i de sager hvor borgeren ikke blev inddraget

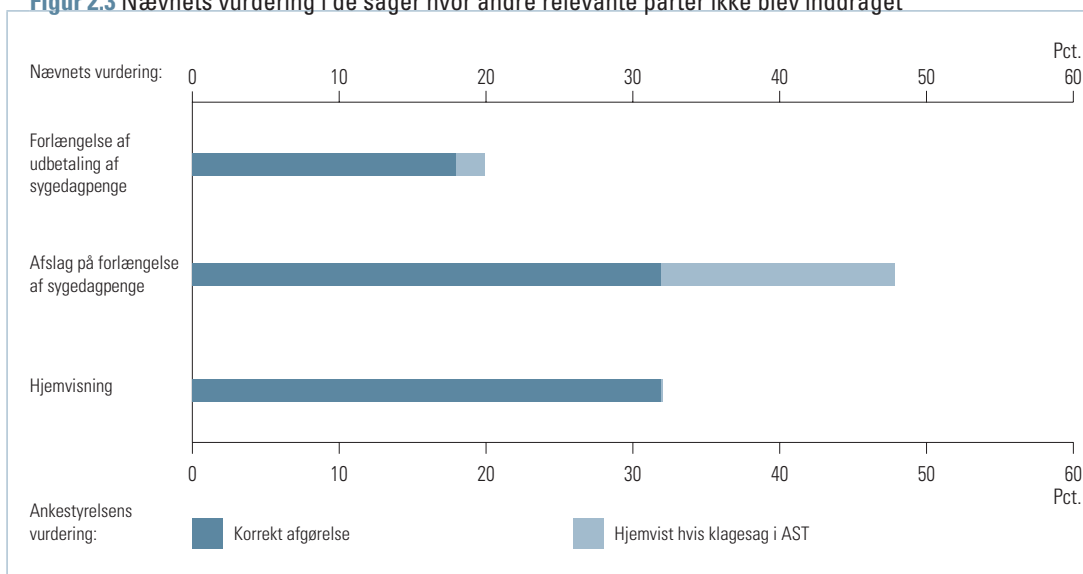

Af de 82 procent af sagerne – svarende til 101 sager – hvor andre relevante parter ikke er blevet inddraget, har nævnet hjemvist 32 sager til ny behandling og afgørelse i kommunen. I 6 af de hjemviste sager henvises der til manglende stillingtagen til retssikkerhedslovens § 7a, mens de resterende 24 sager er hjemvist af andre årsager.

I 49 af de 101 sager, hvor andre relevante parter ikke var blevet involveret, var afgørelsen afslag på forlængelse af udbetaling af sygedagpenge. Såfremt det var klagesager, ville Ankestyrelsen hjemvise 18 af sagerne til fornyet behandling og afgørelse i kommunen. I 16 af sagerne var årsagen manglende stillingtagen til retssikkerhedslovens § 7a.

I 20 af de sager, hvor borgeren ikke blev inddraget, var nævnets afgørelse, at udbetaling af sygedagpenge skulle fortsætte. Ankestyrelsen var enig i alle afgørelser på nær en enkelt, *jf. figur 2.3*.

Figur 2.3 Nævnets vurdering i de sager hvor andre relevante parter ikke blev inddraget

I de afgørelser, hvor andre relevante parter er blevet hørt, viser undersøgelsen, at det primært er egen læge, speciallæger og hjælpere, som er inddraget. I få sager er også virksomhed og faglig organisation inddraget.³

Nævnet har i lidt over halvdelen af afgørelserne korrekt påset, at kommunerne har inddraget borgeren og eventuelt andre relevante efter retssikkerhedslovens § 7a. I en tredjedel af sagerne har Ankestyrelsen vurderet, at det ikke har været relevant for nævnet at påse dette på grund af nævnets hjemvisning til fornyet behandling i kommunen, *jf. tabel 2.7*.

Tabel 2.7 Nævnet har påset, at inddragelse er sket

	Antal	Procent
Borgeren:		
I høj grad	24	20
I nogen grad	47	38
I ringe grad	3	2
Nøj	13	11
Ikke relevant	36	29
Andre relevante;		
I høj grad	20	16
I nogen grad	53	43
I ringe grad	3	2
Nøj	13	11
Ikke relevant	34	28

I 13 procent, svarende til 16 afgørelser, viser undersøgelsen, at nævnene enten i ringe grad eller slet ikke har påset kommunens inddragelse af borgeren efter retssikkerhedslovens § 7a.

³ Det skal bemærkes, at der har været mulighed for at afkrydse flere svarmuligheder, der henvises til spørgsmål 2.4 i måleskemaet, *jf. bilag 2*.

Ligeledes viser undersøgelsen, at nævnene i samme grad er opmærksomme på, at det både er borgeren samt andre relevante parter, der skal inddrages efter retssikkerhedslovens § 7a, *jf. tabel 2.7.*

Det følgende er et eksempel på god inddragelse af andre relevante parter:

Sag nr. 024 Sagen omhandler en ung person, der var sygemeldt siden 18. februar 2007 på grund af følger efter piskesmældslæsion. Varighedsbegrænsningen indtrådte den 31. marts 2008. Den 1. marts 2008 afholdt kommunen rundbordssamtale med pågældende, dennes mor, sagsbehandler, psykolog og speciallæge. Ved samtalen blev det vurderet, at helbredstilstanden ikke var stationær, og at der var behov for længerevarende ophold på klinik. Endvidere, at der skulle foretages en neuropsykologisk undersøgelse, og at der var behov for opstart af praktik.

Ankestyrelsen bemærker, at kommunen med stor fordel har inddraget andre parter ved vurderingen af den sygemeldtes fremtidige situation og på den måde med det samme kunne tage stilling til, hvad der videre skulle ske i forløbet.

Følgende er et eksempel på en afgørelse, hvor andre relevante parter med fordel kunne have været inddraget:

Sag nr. 017 Sagen omhandler en mand der var sygemeldt på grund af en karlidelse i benet. Det betød, at han i oktober 2007 fik amputeret underbenet. Varighedsbegrænsningen indtrådte i november 2007. Der måtte påregnes 4-6 måneder til tilpasning af protese, og formentlig ville der være behov for at skåne benet ved genoptagelse af arbejdet. Pågældende ville selv tale med arbejdsgiver om omplacering til stillesiddende arbejde. Nævnet hjemviste sagen til kommunen, idet ressourceprofilen ikke opfyldte betingelserne i arbejdsevnebekendtgørelsen, da oplysningsgrundlaget ikke var tilstrækkeligt.

Ankestyrelsen bemærker, at retssikkerhedslovens § 7a ikke var udtrykkelig nævnt i sagen, hvilket var i orden, men at nævnet ved hjemvisningen burde have nævnt, at kommunen skulle have fulgt op på spørgsmålet om arbejdsgivers mulighed for omplacering ved senere genoptagelse af arbejdet.

2.8 Anvender nævnet selv retssikkerhedslovens § 7a korrekt

Ankestyrelsen har, udover at vurdere om nævnet har påset om kommunen korrekt har anvendt retssikkerhedslovens § 7a, også vurderet, om nævnet selv har anvendt retssikkerhedslovens § 7a korrekt. Det vil sige, om nævnet har brugt den rette reaktion over for kommunen i afgørelsen, hvis kommunen ikke har anvendt § 7a korrekt.

Undersøgelsen viser, at nævnet i halvdelen af afgørelserne anvender § 7a korrekt. Hertil skal det bemærkes, at Ankestyrelsen i 37 procent af alle afgørelser fandt, at det ikke var relevant for nævnet at anvende § 7a, da afgørelsen enten går ud på en forlængelse af sygedagpenge efter § 27, stk. 1 eller en hjemvisning til fornyet behandling i kommunen, *jf. tabel 2.8.*

Tabel 2.8 Nævnets anvendelse af retssikkerhedslovens § 7a

Korrekt anvendelse af § 7a	Antal	Procent
I høj grad	16	13
I nogen grad	45	37
I ringe grad	3	2
Nej	13	11
Ikke relevant	46	37
I alt	123	100

I 13 procent af afgørelserne er § 7a enten ikke eller kun i ringe grad anvendt korrekt, idet Ankestyrelsen finder, at hverken kommunen eller nævnet ved stadfæstelse af kommunens afgørelse har forholdt sig til retssikkerhedslovens § 7a, selvom sagens oplysninger har vist, at arbejdsevnen var nedsat, *jf. tabel 2.8.*

Det fremgår af Ankestyrelsens praksis på området, at standsning af sygedagpenge indebærer ophør af en erhvervsrettet foranstaltning, og at retssikkerhedslovens § 7a derfor skal inddrages. Retssikkerhedslovens § 7a har karakter af en garantiforskrift, som er med til at sikre, at der bliver truffet en indholdsmæssig korrekt afgørelse. Manglende overholdelse kan således indebære en formodning om, at afgørelsen indholdsmæssigt er påvirket. Afgørelsen er derfor ugyldig, medmindre det kan afkræftes, at manglerne har påvirket afgørelsens resultat.

Retssikkerhedslovens § 7a er således med til at sikre, at personer der har en arbejdsevne, som muliggør en tilknytning til arbejdsmarkedet, også reelt får mulighed for at bruge deres ressourcer gennem et arbejde.

Ankestyrelsen vurderer, at dette er tilfældet, når det fremgår af sagen, at den sygemeldte ikke kan gå direkte tilbage til det ordinære arbejdsmarked, men at der er behov for at iværksætte foranstaltninger for at få den sygemeldte tilbage.

Det skal dog fremhæves, at retssikkerhedslovens § 7a ikke giver ret til en forlængelse af perioden med sygedagpenge ud over varighedsbegrænsningen, når betingelserne for forlængelse efter sygedagpengelovens § 27, stk. 1, nr. 1-6 ikke er opfyldt.

Ankestyrelsen henviser til Principafgørelserne D-8-03, D-14-03, D-22-03, D-12-08.

Ankestyrelsen anbefaler, at nævnene er meget opmærksomme på kommunernes anvendelse af retssikkerhedslovens § 7a, og som udgangspunkt hjemviser sagen, hvis kommunen ikke har brugt § 7a

3 Vurdering af formalitetsregler

Sagerne er vurderet i forhold til de generelle sagsbehandlingsregler, som fremgår af forvaltningsloven. Det drejer sig om, hvorvidt begrundelsen for afgørelsen er i overensstemmelse med de forvaltningsretslige regler. Om der er givet korrekt klagevejledning, og om der er foretaget partshøring. Endelig har Ankestyrelsen vurderet, i hvilket omfang nævnet har behandlet eventuelle sagsbehandlingsfejl i kommunen, som kan medføre ugyldighed i sig selv.

3.1 Begrundelse

Reglerne om begrundelse findes i forvaltningslovens §§ 22-24. Det fremgår heraf, at en skriftlig afgørelse skal ledsages af en begrundelse, medmindre den giver pågældende part medhold.

Begrundelsen skal indeholde en henvisning til de retsregler, afgørelsen er truffet efter, samt angive de hovedhensyn, der er bestemmende for resultatet, herunder en kort redegørelse vedrørende de omstændigheder, der er tillagt væsentlig betydning for afgørelsen.

Undersøgelsen viser, at nævnets begrundelse i hovedparten af sagerne er i overensstemmelse med reglerne i forvaltningslovens §§ 22-24. I 5 ud af 123 sager, hvor afgørelsen ikke har været i overensstemmelse med forvaltningslovens regler, har nævnet enten ikke begrundet afgørelsen tilstrækkeligt i forhold til alle forlængelsesbetingelserne, og/eller der har manglet en vurdering efter retssikkerhedslovens § 7a. De afgørelser ville blive ændret eller hjemvist, hvis de var behandlet som klagesag i Ankestyrelsen.

Vi har vurderet om det med tilstrækkelig klarhed fremgår af nævnets afgørelse, hvad kommunen skal foretage. I 115 ud af de 123 sager fremgår det klart, hvad konsekvensen af nævnets afgørelse er for retten til sygedagpenge, samt hvad kommunen eventuelt skal foretage sig.

3.2 Klagevejledning

Reglerne om klagevejledning fremgår af forvaltningslovens § 25.

Det fremgår heraf, at afgørelser, der kan påklages til anden forvaltningsmyndighed, skal være ledsaget af en vejledning om klageadgang, når de meddeles skriftligt. Klagevejledningen skal indeholde oplysninger om klageinstans og fremgangsmåden ved indgivelse af klage, herunder eventuel tidsfrist.

Undersøgelsen viser, at nævnene har givet korrekt klagevejledning i alle sagerne.

Klagevejledningen fremstår i alle sagerne klart og tydeligt med angivelse af, hvor klagen skal afleveres og hvornår. I visse af klagevejledningerne er dette fremhævet med fed skrift. Ligeledes er der eksempler på, at klagevejledningen er indføjet som en del af afgørelsen.

Undersøgelsen har endvidere vist, at mange nævn også oplyser, at klagen skal være indgivet inden for kontortid, den dag hvor klagefristen udløber. Det fremgår også af nævnets brevpapir. Ankestyrelsen bemærker, at ved klage pr. e-mail kan det forhold give anledning til problemer, hvis det ikke er nævnt.

Ankestyrelsen anbefaler, at alle nævn oplyser, at en klage skal indgives inden for kontortid, den dag hvor klagefristen udløber. Særligt ved klager pr. e-mail er det relevant, at det præcise tidspunkt for klagens indgivelse er oplyst

Som yderligere service har nogle nævn oplyst, at en klage kan være mundtlig eller skriftlig.

I nogle klagevejledninger informerer nævnet desuden om, hvilke konsekvenser en klage kan få. Nævnet oplyser at Ankestyrelsen kan ændre afgørelsen til klagerens fordel, men at borgeren også kan risikere at få tilkendt mindre, såfremt Ankestyrelsen vurderer, at nævnets afgørelse er forkert. Ankestyrelsen finder, at en sådan oplysning er en god service over for borgeren.

3.3 Partshøring

Bestemmelsen om partshøring fremgår af forvaltningslovens § 19. Partshøring har både til formål at gøre parten bekendt med, at sagen verserer ved nævnet og at give parten mulighed for at kommentere sagens oplysninger, herunder oplysninger, som parten ikke kan antages at vide, at myndigheden har.

Ankestyrelsen har vurderet om partshøring er aktuel, samt om nævnet foretager partshøring eller burde have foretaget partshøring.

Undersøgelsen viser, at partshøring ikke er aktuel i 94 procent af sagerne. Det skyldes, at nævnet har afgjort sagen på baggrund af de oplysninger, som forelå på tidspunktet for kommunens afgørelse, og som kommunen allerede i fornødent omfang har foretaget partshøring i.

3.4 Sagsbehandlingsfejl

Ankestyrelsen har også vurderet om nævnet i tilstrækkeligt omfang behandler/udtaler sig om sagsbehandlingsfejl i kommunen, som ikke i den konkrete sag medfører eller kan medføre ugyldighed, men som ikke desto mindre er nødvendigt at påpege med henblik på at opnå en god sagsbehandling i kommunen.

Undersøgelsen viser, at nævnet i flere sager, hvor der er grundlag for det, påtaler sagsbehandlingsfejl over for kommunen. Samtidig retter nævnet også op på fejlen.

Eksempler på sagsbehandlingsfejl som nævnet har rettet op på eller påtalt i afgørelsen:

- Nævnet rettede op på et forkert standsningstidspunkt for udbetaling af sygedagpenge i overensstemmelse med Principafgørelse D-6-98
- Nævnet påtalte, at kommunen havde behandlet afgørelsen efter gammel lov. Nævnet afgjorde sagen efter ny lov

- Nævnet påtalte, at klagevejledningen havde været forkert. Nævnet oplyste korrekt om klagevejledning
- Nævnet påtalte, at kommunens sagsbehandlingstid i forbindelse med remonstration var for lang i forhold til lovens regler, og at partshøring var foretaget for sent i forhold til afgørelsen
- Nævnet påtalte, at sygemeldtes bemærkninger ikke var indført i ressourceprofilen. Bemærkningerne indgik således ved nævnets behandling af sagen

Undersøgelsen viser dog, at nævnet i 16 procent af afgørelserne, svarende til 19 sager, enten slet ikke eller kun i ringe grad har påtalt kommunens sagsbehandlingsfejl, selvom der efter Ankestyrelsens vurdering burde være udtalt kritik over for kommunen.

Eksempler på sagsbehandlingsfejl som nævnet burde rette op på eller påtale over for kommunen:

- Nævnet påtalte ikke, at en kommune i afgørelsen ikke gav en konkret begrundelse, men alene henviste til begrundelsen i tidligere partshøring eller varslingsbrev
- Nævnte påtalte ikke mangelfuld begrundelse/sagsbehandling eller forkert standsningsdato
- Nævnet undlod ved hjemvisning at påpege betydningen af retssikkerhedslovens § 7a over for kommunen

Ankestyrelsen bemærker, at nogle af de afgørelser ville blive ændret eller hjemvist, hvis det var klagesager i Ankestyrelsen. Årsagen til det er, at nævnets afgørelse enten lider af alvorlige mangler, eller at Ankestyrelsen ville være kommet til et andet resultat.

Ankestyrelsen anbefaler, at nævnene oplyser kommunen om korrekt anvendelse af § 7a, selvom sagen hjemvises af andre årsager

3.5 Øvrige bemærkninger

I forbindelse med undersøgelsen har Ankestyrelsen bemærket, at kommunerne i flere tilfælde enten har truffet afgørelse om forlængelse af udbetalingen af sygedagpenge ud over varighedsbegrænsningen efter § 27, stk. 1, nr. 2, eller er fortsat med at udbetale sygedagpenge efter varighedsbegrænsningen udløb – trods manglende afgørelse. Den ekstra tid er enten brugt på at udarbejde ressourceprofil eller indhente yderligere lægelige oplysninger, fordi kommunen ikke har nået det inden for fristen. Nogle kommuner kalder det for administrativ eller teknisk forlængelse af sygedagpengene.

Ankestyrelsen finder, at det ikke er i overensstemmelse med reglerne i sygedagpengeloven. Ankestyrelsen henviser til, at retten til sygedagpenge ophører ved varighedsbegrænsningens indtræden. Ifølge sygedagpengelovens § 24 er det, når der er udbetalt sygedagpenge eller løn under sygdom for mere end 52 uger i de 18 forudgående kalendermåneder. Sygedagpengeperioden kan kun forlænges ud over varighedsbegrænsningens indtræden, såfremt en af betingelserne i § 27, stk. 1, nr. 1-6 er opfyldt.

Der er således ikke hjemmel i sygedagpengelovens § 27, stk. 1, nr. 1-6 til at forlænge udbetalingen af sygedagpenge for enten at udarbejde ressourceprofil eller indhente lægelige oplysninger. Det skal kommunen gøre inden varighedsbegrænsningen indtræder.

Det skal specielt bemærkes, at anvendelse af sygedagpengelovens § 27, stk. 1, nr. 2 kræver, at der gennemføres virksomhedspraktik eller andre afklarende foranstaltninger med henblik på at klarlægge den sygemeldtes arbejdsevne, for at sygedagpengeperioden forlænges i op til 26 uger. En uafklaret helbredsmæssig situation er dog ikke til hinder for at forlænge efter bestemmelsen, jf. Principafgørelse D-9-02. Det forudsættes dog, at der på afgørelsestidspunktet kan vurderes, at afklaringen af arbejdsevnen kan forventes at kunne ske inden for højst 26 uger.

Ankestyrelsen skal dog bemærke, at afgørelsen om forlængelse af udbetaling af sygedagpenge kan udsættes. Det kan ske i tilfælde, hvor beslutningsgrundlaget er utilstrækkeligt til, at det kan vurderes, om der er grundlag for at forlænge sygedagpenge. Det er dog en forudsætning for, at udsætte afgørelsen, at der er en rimelig udsigt til, at der inden for en kort tidshorizont kan opnås en afklaring som kan forbedre beslutningsgrundlaget væsentlig. For eksempel i tilfælde, hvor resultatet af en operation forventes at foreligge inden for kort tid, og hvor

resultatet forventes at ville kunne forbedre afgørelsens grundlag væsentligt. Her henvises til principafgørelsen D-2-08. I sådanne tilfælde standses sygedagpengene, mens sagen afklares, indtil afgørelsen om forlængelse kan træffes. Hvis en af forlængelsesbetingelserne er opfyldt, kan udbetaling af sygedagpenge herefter genoptages med tilbagevirkende kraft.

Eksempel på en sag, hvor kommunen er fortsat med at udbetale sygedagpenge ud over varighedsbegrænsningen uden at træffe nogen afgørelse efter § 27, stk. 1, nr. 1-6:

Sag nr. 104 Sagen vedrørte en borger, som var sygemeldt på grund af en alvorlig lidelse. Kommunen fortsatte med at udbetale sygedagpenge efter den generelle varighedsbegrænsning var indtrådt den 31. juli 2007, idet kommunen den 3. juli 2007 vurderede, at sagen ikke kunne lukkes, da der ikke var udarbejdet ressourceprofil. Den 12. november 2007 traf kommunen afgørelse om afslag på forlængelse af udbetaling af sygedagpenge efter den 30. november 2007.

Nævnet ændrede kommunens afgørelse, da nævnet fandt, at en af betingelserne for at forlænge ud over varighedsbegrænsningens indtræden var opfyldt.

Ankestyrelsen bemærker, at nævnet burde have påtalt over for kommunen, at der ikke var grundlag for at forlænge efter § 27, stk. 1, nr. 2, til udarbejdelse af ressourceprofil. Ankestyrelsen finder dog, at nævnets afgørelse er korrekt.

Eksempel på sag, hvor kommunen tidligere har foretaget udsættelse af afgørelse om forlængelse:

Sag nr. 107 Sagen vedrører en borger, som havde været tilknyttet arbejdsmarkedet i mange år. Borgeren blev sygemeldt på grund af slidgigt og psykiske problemer. Kommunen havde på et tidligere tidspunkt forlænget efter sygedagpengelovens § 27, stk. 1, nr. 2, med henblik på afklaring af arbejdsevnen. Ved det efterfølgende ophør af udbetaling af sygedagpenge meddelte kommunen, at muligheden for yderligere forlængelse ikke kunne afklares før kommunen modtog en speciallægeerklæring om vurdering fra demensteam. Kommunen fortsatte med at udbetale sygedagpenge. Da kommunen modtog en erklæring fandt de, at der ikke var grundlag for at forlænge udbetalingen af sygedagpenge ud over varighedsbegrænsningen, idet ingen af forlængelsesbetingelserne kunne anses for opfyldt.

Ankestyrelsen bemærker, at kommunen i dette tilfælde burde havde stoppet udbetaling af sygedagpenge og udsat afgørelsen om forlængelse, indtil speciallægeerklæringen forelå, jf. Principafgørelse D-2-08.

Undersøgelsen viser, at nævnene er meget opmærksomme på denne praksis og også i hovedparten af afgørelserne følger praksis.

Ankestyrelsen anbefaler, at nævnene fortsat er opmærksomme på, at en afgørelse om forlængelse af udbetaling af sygedagpenge kan udsættes. Oplysninger, der kan forbedre beslutningsgrundlaget væsentligt, skal dog falde på plads inden for en kort tidshorisont. Sygedagpengene standses, indtil afgørelsen er truffet. Der henvises til Principafgørelse D-2-08

Bilag 1 Metode

Ankestyrelsen, beskæftigelsesankenævnene og de sociale nævn har en forpligtelse til at koordinere, at afgørelser, der kan indbringes for Ankestyrelsen og nævnene, træffes i overensstemmelse med lovgivningen og praksis. Om lovgrundlaget henvises til §§ 76 – 79a i lovbeholdtgørelse nr. 877 af 3. september 2008 om retssikkerhed og administration på det sociale område og §§ 39 – 45 i Socialministeriets bekendtgørelse nr. 768 af 27. juni 2007 om retssikkerhed og administration på det sociale område.

Ankestyrelsen har ansvaret for praksiskoordineringen – af kommuner og nævn – på landsplan, mens nævnene har ansvaret på regionalt plan. Praksisundersøgelser er et redskab, som benyttes med henblik på at få klarhed over, om myndighedernes afgørelser er i overensstemmelse med lovgivningen. Hvis undersøgelserne afdækker fejl og mangler i sagsbehandlingen, giver de grundlag for at målrette vejledningsindsatsen.

Ved en praksisundersøgelse indkalder Ankestyrelsen et antal sager fra underinstanserne, som i denne undersøgelse er beskæftigelsesankenævnene, og foretager en gennemgang af disse med henblik på en legalitetsvurdering. Legalitetsvurderingen indebærer dels en materiel vurdering af afgørelsernes rigtighed i forhold til lovgivning og Ankestyrelsens praksis, dels en formel vurdering af sagerne i forhold til de forvaltningsretlige regler.

Fokus i undersøgelsen er, at afklare om nævnenes afgørelser om afslag på forlængelse af sygedagpenge, er i overensstemmelse med sygedagpengelovens § 27 og Ankestyrelsens praksis, herunder at afklare om nævnene anvender retssikkerhedslovens § 7a korrekt i forbindelse med de nævnte afgørelser.

1.1 Udvælgelse af sager

Antallet af sager fra hvert nævn er udtaget således, at sagsantallet forholdsmæssigt svarer nogenlunde til det antal sager nævnet behandler efter ny lov om sygedagpenge. Antallet er beregnet på baggrund af oplysninger fra Ankestatistikken for 2007.

Hvert nævn blev bedt om at indsende 10 sager fra hver af følgende kommuner:¹

Nævn	Kommuner
Hovedstaden	Albertslund, Gladsaxe, Hillerød, Ishøj, Rudersdal og Rødovre
Midtjylland	Randers, Lemvig og Ringkøbing-Skjern
Nordjylland	Jammerbugt
Sjælland	Greve og Næstved
Syddanmark	Kerteminde, Tønder og Vejle

De udvalgte kommuner indgår alle i treårs-planen om deltagelse i Ankestyrelsen og nævnenes praksisundersøgelser. Treårs-planen bygger på en inddeling af samtlige kommuner i tre grupper. Hver gruppe indgår kun hvert tredje år i praksisundersøgelserne. Det vil sige, at kommunerne i denne undersøgelse er udvalgt blandt i alt 35 kommuner, som indgår i praksisundersøgelser i 2008. Kommunerne er udvalgt efter geografisk placering og indbyggerstørrelse.

Nævnene er bedt om at udvælge sagerne, fra hver kommune, ud fra følgende kriterier:

- Sagerne skal vedrøre borgere, der fik afslag på at få forlænget deres sygedagpengeperiode efter dagpengelovens § 27 i kommunen, og hvor nævnet har stadfæstet afslaget
- Sagerne må ikke versere ved nævnet eller være anket til Ankestyrelsen
- Sager skal udvælges således, at den første sag vedrører den nyeste afgørelse om afslag på forlængelse af sygedagpenge efter sygedagpengelovens § 27, som den udvalgte kommune har truffet forud for den 10. september 2008. Den anden sag skal vedrøre den næstnyeste sag, hvor kommunen har truffet afgørelse om ophævelse af sygedagpenge efter § 27 forud for den 10. september 2008 og så videre, indtil der er fundet 10 sager, hvor borgeren har fået afslag på at få forlænget sygedagpenge efter § 27

¹ Udgangspunktet for undersøgelsen var, at undersøge kommunernes praksis i forhold til afgørelser om afslag på forlængelse af sygedagpenge. Det viste sig imidlertid, at den type af sager ofte bliver anket til nævnene. På den baggrund blev undersøgelsens fokus ændret til en nævnsundersøgelse. Nævnene blev bedt om først og fremmest at udtage sager fra de kommuner, der allerede var udvalgt til undersøgelsen. Såfremt en kommune allerede havde fremsendt ankede sager, blev de først og fremmest brugt i undersøgelsen.

- Såfremt der ikke er afgjort 10 sager for en eller flere af de udvalgte kommuner, skal nævnet supplere med sager fra andre kommuner

Ankestyrelsen har i forbindelse med indkaldelse af sagerne oplyst om, at samtlige akter fra sagsforløbet skal indsendes. Ved undersøgelsen er der lagt til grund, at samtlige sagsakter er modtaget, således at Ankestyrelsen bedømmer sagen på samme grundlag som nævnet har haft.

1.2 Præsentation af stikprøven

Der indgår i alt 137 sager i undersøgelsen, heraf er 14 sager udgået. Årsagen er, at der ikke er truffet afgørelse efter sygedagpengelovens § 27 i 8 af sagerne. I tre sager har nævnet forlænget sygedagpengene uden at give afslag, og to sager er udsat. En enkelt sag har været anket til Ankestyrelsen, hvorfor den udgik.

De sager der er udtaget i stikprøven, omfatter kun et mindre antal sager fra hvert nævn. Antallet af sager er ikke tilstrækkeligt til at sammenligne nævnene, hvorfor det enkelte nævns praksis ikke vurderes i undersøgelsen.

Sagerne fra hvert nævn fordeler sig således:

Tabel 4.1 Antal sager pr. nævn

Beskæftigelsesankenævnet i	Antal	Procent
Hovedstaden	51	41
Midtjylland	29	24
Nordjylland	8	7
Sjælland	19	15
Syddanmark	16	13
I alt	123	100

64 procent af sagerne vedrører afslag på forlængelse af sygedagpenge til kvinder, mens 36 procent af sagerne vedrører afslag til mænd. For alle nævn, med undtagelse af Midtjylland, er sager, vedrørende afslag til kvinder, overrepræsenteret, *jf. tabel 4.2.*

Tabel 4.2 Antal sager pr. nævn fordelt på køn

Beskæftigelsesankenævnet i	Køn			
	Kvinde		Mand	
	Antal	Procent	Antal	Procent
Hovedstaden	34	67	17	33
Midtjylland	13	45	16	55
Nordjylland	6	75	2	25
Sjælland	13	68	6	32
Syddanmark	13	81	3	19
I alt	79	64	44	36

1.3 Måleskema

I forbindelse med Ankestyrelsens vurdering af de indsendte afgørelser anvendes et måleskema, *jf. bilag 2*, hvor der indgår målelementer, der er relevante for den konkrete praksisundersøgelse.

Ankestyrelsen fremsender de af Ankestyrelsen udfyldte måleskemaer til de enkelte nævn i forbindelse med afrapportering af praksisundersøgelsen.

Bilag 2 Måleskema

Ankestyrelsen Måleskema om afgørelse på forlængelse efter sygedagpengelovens § 27 og betydningen af retssikkerhedslovens § 7a.	
Identifikation af sagen	
Nævn	
Kommune nr.	
Sagsnr.	
Sagsbehandler (initialer)	
1. Grundoplysninger	
1.1. Borgerens fødselsdato	
1.2. Køn	1. Mand 2. Kvinde
2. Oplysninger om nævnets afgørelse	
2.1. Dato for nævnets afgørelse	1. Dato 2. Uoplyst Bemærkninger:
2.2. Hvad går nævnets afgørelse ud på?	1. Afslag på forlængelse af udbetaling af sygedagpenge 2. Forlængelse af udbetaling af sygedagpenge 3. Hjemvisning til kommunen til ny behandling og afgørelse Bemærkninger:

<p>2.3. Hvis nævnet har truffet afgørelse om hjemvisning, hvad skyldes det da? (gerne flere kryds)</p>	<p>1. Manglende stillingtagen til et eller flere af punkterne i sygedagpengelovens § 27, stk. 1, nr. 1-6 2. Manglende ressourceprofil 3. Manglede stillingtagen til retssikkerhedslovens § 7a 4. En af forlængelsesmulighederne var opfyldt 5. Ingen af forlængelsesbetingelserne var opfyldt 6. Manglende partshøring 7. Manglende begrundelse 8. Andet Bemærkninger:</p>
<p>2.4. Hvilke andre end borgeren har efter retssikkerhedslovens § 7a været inddraget i sagen i kommunen før ophør af udbetalingen af sygedagpengene? (gerne flere kryds)</p>	<p>Egen læge Faglig organisation Virksomhed Andre Ingen Bemærkninger:</p>
<p>2.5. Hvornår er inddragelsen af borgeren efter retssikkerhedslovens § 7a sket før ophør af udbetalingen af sygedagpenge? (De 2 uger regnes tilbage fra og med den sidste dag hvor der udbetales sygedagpenge)</p>	<p>Tidligere eller senest 2 uger før ophør Senere end 2 uger før ophør Borgeren ikke inddraget Bemærkninger:</p>
<p>2.6. Hvornår er inddragelsen af andre relevante end borgeren efter retssikkerhedslovens § 7a sket før ophøret af udbetaling af sygedagpenge? (De 2 uger regnes tilbage fra og med den sidste dag hvor der udbetales sygedagpenge)</p>	<p>Tidligere end eller senest 2 uger før ophør Senere end 2 uger før ophør Andre ikke inddraget Bemærkninger:</p>

3. Den materielle vurdering af nævnets afgørelse	
3.1. Er afgørelsen samlet set rigtig?	1. Ja, afgørelsen er i overensstemmelse med regler og praksis (springer til spm. 3.3) 2. Nej, afgørelsen ville blive ændret eller sagen hjemvist, hvis det havde været en klagesag (ved afkrydsning i nej, bedes pkt. 3.2. besvares. Der er mulighed for flere kryds)
3.2. Hvis nej i spørgsmål 3.1 hvad skyldes det? (gerne flere kryds) (Ved svarmulighed 5 tænkes der på sager, hvor nævnet ændrer kommunens afgørelse til forlængelse af udbetaling, men hvor Ankestyrelsen finder, at der ikke er grundlag for at forlænge udbetaling af sygedagpenge)	1. Manglende stillingtagen til et eller flere af punkterne i sygedagpengelovens § 27, stk. 1, nr. 1-6 2. Manglende ressourceprofil 3. Manglede stillingtagen til retssikkerhedslovens § 7a 4. En af forlængelsesmulighederne var opfyldt 5. Ingen af forlængelsesbetingelserne var opfyldt 6. Ikke grundlag for hjemvisning Hvad er årsagen: 7. Andet Bemærkninger:
3.3. I hvilket omfang er sagen oplyst?	1. Ingen oplysninger mangler 2. Enkelte mindre væsentlige oplysninger mangler 3. Flere og/eller væsentlige oplysninger mangler 4. Afgørende oplysninger mangler Bemærkninger:
3.4. Er datoen for bortfald af dagpengene korrekt?	Ja Nej Ikke relevant Bemærkninger:
Bemærk, at spørgsmål 3.5 til 3.10 skal kun besvares, hvis nævnet har ændret eller stadfæstet kommunernes afgørelse	1. I høj grad 2. I nogen grad 3. I ringe grad 4. Nej
3.5. Er vurderingen efter § 27, stk. 1, nr. 1 korrekt?	Bemærkninger:

3.6. Er vurderingen efter § 27, stk. 1, nr. 2 korrekt?	1. I høj grad 2. I nogen grad 3. I ringe grad 4. Nej Bemærkninger:
3.7. Er vurderingen efter § 27, stk. 1, nr. 3 korrekt?	1. I høj grad 2. I nogen grad 3. I ringe grad 4. Nej Bemærkninger:
3.8. Er vurderingen efter § 27, stk. 1, nr. 4 korrekt?	1. I høj grad 2. I nogen grad 3. I ringe grad 4. Nej Bemærkninger:
3.9. Er vurderingen efter § 27, stk. 1, nr. 5 korrekt?	1. I høj grad 2. I nogen grad 3. I ringe grad 4. Nej Bemærkninger:
3.10. Er vurderingen efter § 27, stk. 1, nr. 6 korrekt?	1. I høj grad 2. I nogen grad 3. I ringe grad 4. Nej Bemærkninger:

4. Vurdering af særlige sagsbehandlingsregler. Der henvises til § 28 i sygedagpengeloven og § 7a i retssikkerhedsloven	
4.1. Har nævnet i tilstrækkelig grad påset, at kommunen har forholdt sig til anvendelsen af arbejdsevnetoden (udarbejdelse af ressourceprofil)?	1. I høj grad 2. I nogen grad 3. I ringe grad 4. Nej 5. Ikke relevant Bemærkninger:
4.2. Har nævnet påset, at kommunen før ophør af udbetaling af sygedagpenge har inddraget borgeren efter de regler, der gælder for området? Der henvises til § 7a i retssikkerhedsloven	1. I høj grad 2. I nogen grad 3. I ringe grad 4. Nej Ikke relevant Bemærkninger:
4.3. Har nævnet påset, at kommunen før ophør af udbetaling af sygedagpenge har inddraget andre relevante end borgeren efter de regler, der gælder for området? Der henvises til § 7a i retssikkerhedsloven. (Det fremgår af retssikkerhedsloven § 7a, at senest 2 uger før en erhvervsrettet foranstaltning hører op, skal kommunen tage stilling til, om der er behov for yderligere foranstaltninger for at bringe borgeren tilbage til arbejdsmarkedet. Ved vurderingen skal borgeren, egen læge, den faglige organisation, virksomheder m.fl. inddrages. Hvis kommunen træffer afgørelse om yderligere foranstaltninger, skal disse sættes i værk i umiddelbar tilknytning til ophøret af den nuværende foranstaltning.)	1. I høj grad 2. I nogen grad 3. I ringe grad 4. Nej Ikke relevant Bemærkninger:

4.4. Er nævnets anvendelse af retssikkerhedslovens § 7a korrekt?	1. I høj grad 2. I nogen grad 3. I ringe grad 4. Nej 5. Ikke relevant Bemærkninger:
5. Vurdering af formelle regler i øvrigt	
5.1. Er begrundelsen for afgørelsen i overensstemmelse med FVL §§ 22-24?	1. I høj grad 2. I nogen grad 3. I ringe grad 4. Nej Bemærkninger:
5.2. Fremgår det klart af nævnets afgørelse, hvad kommunen videre skal foretage sig?	1. I høj grad 2. I nogen grad 3. I ringe grad 4. Nej Bemærkninger:
5.3. Er klagevejledningen korrekt? Der henvises til FVL § 25	1. I høj grad 2. I nogen grad 3. I ringe grad 4. Nej Bemærkninger:
5.4. Har der været foretaget partshøring?	1. Ja 2. Nej 3. Partshøring er ikke aktuel Bemærkninger:

6. Andet	
6.1. Har nævnet korrekt behandlet eventuelle sagsbehandlingsfejl i kommunen, som ikke har medført eller kunne medføre ugyldighed i sig selv?	<ol style="list-style-type: none"> 1. I høj grad 2. I nogen grad 3. I ringe grad 4. Nej Anfør hvilke sagsbehandlingsfejl der har været tale om:
6.2. Giver sagen anledning til yderligere bemærkninger?	<ol style="list-style-type: none"> 1. Ja 2. Nej Bemærkninger:

Bilag 3 Indkaldelsesbrev

Til Beskæftigelsesankenævnet

Praksisundersøgelse om afslag på forlængelse efter sygedagpengelovens § 27 og betydningen af retssikkerhedslovens § 7a

Ankestyrelsen gennemfører i 2008/2009 en praksisundersøgelse vedrørende sygedagpenge. Udgangspunktet for undersøgelsen var at undersøge kommunernes praksis på området. Det har imidlertid vist sig, at det ikke er muligt for kommunerne at fremfinde det ønskede antal sager, som ikke har været anket. Vi har derfor besluttet at ændre fokus i undersøgelsen til nu at omhandle nævnenes praksis på området.

Vi skal på den baggrund bede Beskæftigelsesankenævnet om at deltage i undersøgelsen, og anmoder om, at der **inden fredag den 21. november 2008 indsendes 10 sygedagpenge-sager for X kommune.**

Sagerne skal vedrøre borgere, der i kommunen har fået afslag på at få forlænget deres sygedagpengeperiode efter dagpengelovens § 27, og hvor nævnet har stadfæstet afslaget. Sagerne må ikke versere ved nævnet eller være anket til Ankestyrelsen.

Samtlige akter i sagen skal indsendes

Samtlige akter/journaler, forud for Beskæftigelsesankenævnets afgørelse om at give afslag på at forlænge sygedagpengeperioden, skal indsendes. Såfremt dokumentationen foreligger elektronisk, anmoder vi om et udprint af skærmbilleder.

Ved undersøgelsen vil vi lægge til grund, at vi har modtaget **samtlige sagsakter** og at vi derfor bedømmer sagen på samme grundlag, som beskæftigelsesankenævnet har haft. Derfor bedes I ligeledes indhente sagsakter fra kommunerne, såfremt akterne er benyttet ved bedømmelse af sagen. Vi indhenter således ikke yderligere akter.

Sagerne bedes **indsendt samlet** med kopi af samtlige akter, herunder skærmpoint, idet akterne ikke vil blive returneret. Alle sagsakter skal fortsat indsendes pr. post. Det er ikke nødvendigt

at anonymisere akterne. Alle akter makuleres efter den endelige afrapportering af undersøgelsen.

Hvordan skal sagerne udvælges?

For at sikre en tilfældig udvælgelse af de 10 sager skal Beskæftigelsesankenævnet udvælge dem således, at den første sag vedrører den nyeste afgørelse om afslag på forlængelse af sygedagpenge efter sygedagpengelovens § 27, som kommunen har truffet forud for den 10. september 2008. Den anden sag vedrører den næstnyeste sag, hvor kommunen har truffet afgørelse om ophævelse af sygedagpenge efter § 27 forud for den 10. september 2008 og så videre, indtil der er fundet 10 sager, hvor borgeren har fået afslag på at få forlænget sygedagpenge efter § 27.

Såfremt der ikke er afgjort 10 sager for en eller flere af de udvalgte kommuner, bedes I supplere med sager fra andre kommuner.

Måling af sagerne

Fokus i undersøgelsen er, at afklare om Beskæftigelsesankenævnens praksis i forbindelse med afslag på forlængelse af sygedagpenge ud over varighedsbegrænsningen, jf. sygedagpengelovens § 27, er i overensstemmelse med gældende regler og praksis. Det vil ligeledes blive vurderet om Retssikkerhedslovens § 7 a er anvendt korrekt.

Ankestyrelsen vurderer de enkelte sager, og udfylder i den forbindelse et måleskema for hver af de indsendte sager.

Offentliggørelse af undersøgelsen

Det forventes, at resultaterne fra undersøgelsen vil kunne præsenteres for beskæftigelsesankenævnene ultimo 1. kvartal 2009. Den endelige rapport om undersøgelsen vil først herefter blive offentliggjort. Undersøgelsen vil desuden blive gjort tilgængelig på Ankestyrelsens hjemmeside.

Undersøgelsens baggrund

Undersøgelsen sker som led i Ankestyrelsens forpligtelse efter retssikkerhedsloven til på landsplan at koordinere, at sager, som kan indbringes for Ankestyrelsen, De Sociale Nævn og Beskæftigelsesankenævnene, behandles i overensstemmelse med lovgivningen.

Yderligere information om Ankestyrelsens praksisundersøgelser findes på Ankestyrelsens hjemmeside www.ast.dk under praksisundersøgelser.

Eventuelle spørgsmål vedrørende indsendelse af sagerne bedes rettet til Laura Girotti på tlf. 33 41 14 85 eller til Britta Maar på tlf. 33 41 15 26, e-mail analyse@ast.dk

Med venlig hilsen
Laura Girotti

Bilag 1: Kommuner der deltager i praksisundersøgelsen om afslag på forlængelse af sygedagpenge efter § 27 i sygedagpengeloven og betydning af retssikkerhedslovens § 7a

Følgende kommuner deltager med hver 10 sager:

Beskæftigelsesankenævnet Hovedstaden: Albertslund, Gladsaxe, Hillerød, Ishøj, Rudersdal og Rødovre.

Beskæftigelsesankenævnet Nordjylland: Jammerbugt.

Beskæftigelsesankenævnet Midtjylland: Randers, Lemvig og Ringkøbing-Skjern.

Beskæftigelsesankenævnet Sjælland: Greve og Næstved.

Beskæftigelsesankenævnet Syddanmark: Kerteminde, Tønder og Vejle.

Bilag 4 Regelgrundlaget

Uddrag af sygedagpengeloven

Forlængelse af sygedagpengeperioden.

§ 27. Kommunen træffer afgørelse om at forlænge sygedagpengeperioden for personer, der er omfattet af varighedsbegrænsningen i § 24, når

1. det på det foreliggende grundlag anses for overvejende sandsynligt, at der kan iværksættes en revalidering, herunder virksomhedspraktik, der kan føre til, at den sygemeldte kan vende tilbage til det ordinære arbejdsmarked,
2. det anses for nødvendigt at gennemføre virksomhedspraktik eller andre afklarende foranstaltninger med henblik på at klarlægge den sygemeldtes arbejdsevne, således at sygedagpengeperioden forlænges i op til 26 uger,
3. den sygemeldte er under eller venter på lægebehandling og den pågældende efter en lægelig vurdering skønnes at ville kunne genoptage erhvervsmæssig beskæftigelse inden for 2 gange 52 uger regnet fra varighedsbegrænsningens indtræden,
4. den sygemeldte har en livstruende sygdom, hvor de lægelige behandlingsmuligheder anses for udtømte,
5. der er rejst sag om ret til erstatning efter lov om arbejdsskadesikring eller lov om sikring mod følger af arbejdsskade eller
6. der er påbegyndt sag om førtidspension.

Stk. 2. Ved forlængelse af sygedagpengeperioden efter stk. 1, nr. 3, ses der bort fra den periode, hvor den sygemeldte venter på behandling på et offentligt sygehus.

§ 28. Før udbetaling af sygedagpenge kan ophøre på grund af varighedsbegrænsningen, jf. §§ 24 og 27, skal kommunen anvende arbejdsevnetestmetoden i form af beskrivelse, udvikling og vurdering af en persons arbejdsevne med henblik på at undersøge, om den sygemeldte er berettiget til revalidering, visitation til fleksjob eller førtidspension.

Uddrag af retssikkerhedsloven

Erhvervsrettede foranstaltninger

§ 7 a. Senest 2 uger før en erhvervsrettet foranstaltning hører op, skal kommunen tage stilling til, om der er behov for yderligere foranstaltninger for at bringe borgeren tilbage til arbejdsmarkedet. Ved vurderingen skal borgeren, egen læge, den faglige organisation, virksomheden m.fl. inddrages.

Stk. 1. Hvis kommunen træffer afgørelse om yderligere foranstaltninger, skal disse sættes i værk i umiddelbar tilknytning til ophøret af den nuværende foranstaltning.

Uddrag af forvaltningsloven

Uddrag af reglerne om partshøring

§ 19, stk. 1. Kan en part i en sag ikke antages at være bekendt med, at myndigheden er i besiddelse af bestemte oplysninger vedrørende sagens faktiske omstændigheder, må der ikke træffes afgørelse, før myndigheden har gjort parten bekendt med oplysningerne og givet denne lejlighed til at fremkomme med en udtalelse. Det gælder dog kun, hvis oplysningerne er til ugunst for den pågældende part og er af væsentlig betydning for sagens afgørelse. Myndigheden kan fastsætte en frist for afgivelse af den nævnte udtalelse.

Uddrag af reglerne om begrundelse

§ 22. En afgørelse skal, når den meddeles skriftligt, være ledsaget af en begrundelse, medmindre afgørelsen fuldt ud giver den pågældende part medhold.

§ 24, stk. 1. En begrundelse for en afgørelse skal indeholde en henvisning til de retsregler, i henhold til hvilke afgørelsen er truffet. I det omfang, afgørelsen efter disse regler beror på et administrativt skøn, skal begrundelsen tillige angive de hovedhensyn, der har været bestemmende for skønsudøvelsen.

Stk. 2. Begrundelsen skal endvidere om fornødent indeholde en kort redegørelse for de oplysninger vedrørende sagens faktiske omstændigheder, som er tillagt væsentlig betydning for afgørelsen.

Uddrag af reglerne om klagevejledning

§ 25, stk. 1. Afgørelser, som kan påklages til anden forvaltningsmyndighed, skal, når de meddelelse skriftligt være ledsaget af en vejledning om klageadgang med angivelse af klageinstans og oplysninger om fremgangsmåden ved indgivelse af klage, herunder om eventuel tidsfrist. Det gælder dog ikke, hvis afgørelsen fuldt ud giver den pågældende part medhold.

Uddrag af bekendtgørelse om beskrivelse, udvikling og vurdering af arbejdsevne

Uddrag af reglerne om ressourceprofil

§ 6. Som redskab til og ramme for en beskrivelse og vurdering af borgerens ressourcer, udviklingsmuligheder og barrierer i henhold til at kunne indgå i jobfunktioner på arbejdsmarkedet udarbejdes en ressourceprofil.

Stk. 2. Ressourceprofilen består af følgende elementer:

1. Uddannelse.
2. Arbejdsmarkedserfaring.
3. Interesser.
4. Sociale kompetencer, herunder konfliktberedskab.
5. Omstillingsevne.

6. Indlæringssevne, herunder intelligens.
7. Arbejdsrelevante ønsker.
8. Præstationsforventninger.
9. Arbejdsidentitet.
10. Bolig og økonomi.
11. Sociale netværk.
12. Helbred.

Stk. 3. I beskrivelsen og vurdering af borgerens ressourcer, udviklingsmuligheder og barrierer kan der efter en individuel vurdering indgå andre arbejdsmarkedsrelevante forhold.

§ 7. Udarbejdelsen og anvendelsen af resourceprofilen skal tage udgangspunkt i en samtale med borgeren. Denne dialog er afgørende for hvilke elementer i resourceprofilen, som det er relevant at arbejde videre med, og i hvilket omfang elementerne skal beskrives og vurderes i forhold til kravene på arbejdsmarkedet.

Stk. 2. I beskrivelsen og vurderingen af de udvalgte elementer skal indgå:

1. Borgerens faktiske ressourcer, der kan anvendes i forhold til arbejdsmarkedet.
2. Mulighederne for yderligere udvikling af borgerens ressourcer i forhold til arbejdsmarkedet.
3. Mulighederne for at reducere eller fjerne de barrierer, der kan gøre det vanskeligt for borgeren at anvende eller udvikle sine ressourcer i forhold til arbejdsmarkedet.

Stk. 8. Kommunen skal forelægge den samlede beskrivelse og vurdering af ressourcer, udviklingsmuligheder og barrierer for borgeren. Hvis borgeren er uenig i beskrivelser og vurderinger, skal kommunen tage stilling til, om der er grundlag for at fastholde beskrivelsen og vurderingen på trods af uenigheden. Hvis kommunen vælger at fastholde beskrivelsen og vurderingen, skal borgerens bemærkninger tilføjes, således at de kan indgå i den samlede vurdering af arbejdsevnen.

Bilag 5 Principafgørelser

Principafgørelse D-6-98

Resumé: Dagpengeudvalget har truffet afgørelse i 2 sager om afslag på forlængelse af dagpengeperioden, hvor kommunens afgørelse blev meddelt med tilbagevirkende kraft. Dagpengeudvalget lagde vægt på, at en bebyrdende forvaltningsakt normalt ikke kan tillægges tilbagevirkende kraft, og på at dagpengelovens § 22 ikke indeholder hjemmel til at standse dagpengene tilbagevirkende.

Sagsfremstilling 1:

Sag nr. 1

En lønmodtager blev sygemeldt i maj 1993 og søgte kort efter førtidspension. Kommunen gav afslag herpå i februar 1994 med den begrundelse, at erhvervsevnen ikke skønnedes nedsat med mindst halvdelen af helbredsmæssige grunde, ligesom det blev vurderet, at revalideringsmulighederne ikke var udtømt. Lønmodtageren ankede denne afgørelse.

Kommunen henviste herefter lønmodtageren til et revalideringscenter med henblik på arbejdsprøvning og forlængede derfor dagpengeperioden udover varighedsbegrænsningen den 31. maj 1994. Forlængelsen blev meddelt foreløbig indtil arbejdsprøvning havde fundet sted. Det blev samtidig tilkendegivet, at dagpengeudbetalingen ville stoppe, hvis f.eks. revalideringsmulighederne ikke længere var realistiske.

Lønmodtageren havde en forsamtale med en revalideringskonsulent den 23. juni 1994. På grundlag af denne samtale meddelte konsulenten den 8. juli 1994 kommunen, at der ikke var revalideringsmuligheder. Afprøvning på revalideringscentret kunne dog blive nødvendig, hvis lønmodtageren ikke fik medhold i sin klage over afslag på førtidspension, med den begrundelse at revalideringsmulighederne ikke ansås for udtømt.

Kommunen traf på teammøde den 27. september 1994 afgørelse om at standse dagpengene fra den 25. september 1994. Afgørelsen blev meddelt lønmodtageren i brev af 28. september 1994.

Afgørelse:

Lønmodtageren havde ikke ret til dagpenge efter den 25. september 1994, idet udbetaling af dagpenge normalt ophører, når der er udbetalt dagpenge eller løn under sygdom for mere end 52 uger i de 18 forudgående kalendermåneder, jf. dagpengelovens § 22, stk. 1.

Dagpengeudvalget fandt ikke grundlag for yderligere forlængelse af dagpengeperioden, idet det efter den 25. september 1994 ikke kunne anses for overvejende sandsynligt, at revalidering herunder arbejdsprøvning ville blive iværksat. Endvidere opfyldte lønmodtageren ikke betingelsen om at være under lægebehandling eller vente på lægebehandling, der inden for 26 uger evt. 2 x 26 uger efter den 31. maj 1994 måtte antages at kunne genskabe arbejdsdygtigheden. Der henvises til lovens § 22, stk. 1, nr. 1 og 2 og § 48 og § 49 i Socialministeriets bekendtgørelse nr. 701 af 22. juli 1994.

Dagpengeudvalget lagde ved afgørelsen vægt på, at det af vurderingen fra reva-centret fremgik, at der næppe var mulighed for revalidering. Der blev endvidere lagt vægt på udtalelse fra Dagpengeudvalgets lægekonsulent, hvorefter det ikke kunne antages, at lønmodtageren genoptog arbejdet indenfor 26 uger eller evt. 2 x 26 uger.

Dagpengeudvalget tiltrådte således kommunens afgørelse.

Folketingets Ombudsmand:

Sagen blev af lønmodtageren indbragt for Folketingets Ombudsmand, efter at revaliderings- og pensionsnævnet havde tiltrådt kommunensafslag på førtidspension med den begrundelse, at revaliderings mulighederne ikke var udtømt. Lønmodtageren fandt denne afgørelse i modstrid med afgørelsen fra Dagpengeudvalget.

Ombudsmanden fandt ikke grundlag for at kritisere, at Dagpengeudvalget havde tiltrådt, at der ikke længere var grundlag for at forlænge dagpengeperioden.

Ombudsmanden fandt imidlertid ikke, at dagpengeretten kunne ophøre allerede den 25. september 1994. Ombudsmanden henviste til, at en forvaltningsafgørelse først kan få virkning, når den er meddelt, dvs. kommet frem til adressaten.

Ombudsmanden fandt ikke, at der i dagpengeloven er hjemmel til at standse udbetalingen af sygedagpenge med tilbagevirkende kraft.

Genoptagelse:

Dagpengeudvalget genoptog sagen på grundlag af Ombudsmandens udtalelse og ændrede sin tidligere afgørelse med hensyn til ophørsdatoen, således at lønmodtageren havde ret til dagpenge til og med den 29. september 1994, idet der ikke i dagpengelovens § 22 var hjemmel

til at standse udbetalingen af dagpenge tilbagevirkende, og idet en bebyrdende afgørelse normalt ikke kan tillægges tilbagevirkende kraft.

Sagsfremstilling 2:

Sag nr. 2

En lønmodtager var sygemeldt fra den 18. april 1995. Varighedsbegrænsningen indtrådte den 30. april 1996.

Ifølge kommunens journalnotat af 2. maj 1996 havde situationen været drøftet med lønmodtageren, som havde fået at vide, at der på et gruppemøde i den følgende uge ville blive taget stilling til forlængelse/raskmelding.

Kommunen meddelte i brev af 29. maj 1996 afslag på forlængelse af dagpengeperioden udover den 30. april 1996.

Efter indankningen oplyste kommunen over for Dagpengeudvalgets sekretariat, at det sidste udbetalingsbilag vedrørende sygedagpenge var tilsendt lønmodtageren den 9. maj 1996. Det var herpå anført, at dette var sidste udbetaling, og at dagpengeudbetalingen ophørte på grund af varighedsbegrænsningen.

Afgørelsen blev truffet af Dagpengeudvalgets opmand.

Afgørelse:

Lønmodtageren havde ret til yderligere dagpenge i perioden 1. maj til og med 10. maj 1996.

Dagpengeudvalget lagde til grund, at kommunen under samtale med lønmodtageren den 2. maj 1996 ikke med tilstrækkelig tydelighed havde tilkendegivet, at dagpengeudbetalingen ville stoppe ved varighedsbegrænsningens indtræden den 30. april 1996, og at kommunens afgørelse om ophør af dagpengeretten den 30. april 1996 derfor først kunne anses for meddelt den 9. maj 1996, hvor kommunen i forbindelse med dagpengeudbetalingen pr. 30. april 1996 skrev "Dette er sidste dagpengeudbetaling. Dagpengeudbetalingen ophører på grund af varighedsbegrænsning".

Kommunens meddelelse om ophør af dagpenge er juridisk en forvaltningsafgørelse, og en sådan afgørelse får først virkning, når den er kommet frem til modtageren. Da afgørelsen er bebyrdende kan den normalt ikke tillægges tilbagevirkende kraft, med mindre der er udtrykkelig lovhjemmel herfor. En sådan hjemmel findes ikke i dagpengelovens § 22. Kommunen kunne derfor ikke den 9. maj 1996 stoppe dagpengeudbetalingen med virkning allerede fra den 30. april 1996. Lønmodtageren skulle derfor have dagpenge til og med den 10. maj 1996, hvor han blev underrettet om kommunens afgørelse.

Lønmodtageren havde ikke ret til dagpenge efter den 10. maj 1996, idet ingen af betingelserne for at forlænge dagpengeperioden udover den 30. april 1996 var opfyldt.

Dagpengeudvalget ændrede således kommunens afgørelse.

Principafgørelse D-9-02

Resumé: Ankestyrelsen har behandlet 2 sager til nærmere belysning af, hvornår der skal ske forlængelse i op til 2 x 13 uger, når det ved varighedsbegrænsningens indtræden anses for nødvendigt at gennemføre arbejdsprøvning eller andre afklarende foranstaltninger med henblik på at klarlægge den sikredes arbejdsevne.

Ankestyrelsen lagde til grund, at det overordnede formål med bestemmelsen ifølge bemærkningerne til lovforslaget er at forlænge dagpengeretten med op til 2 x 13 uger, hvis der på det tidspunkt, hvor der ikke er andre forlængelsesmuligheder, mangler en afklaring af den sikredes arbejdsevne til brug for beslutning om, hvilken hjælp der videre skal tilbydes.

Ankestyrelsen fandt på baggrund af bemærkningerne til lovforslaget som udgangspunkt ikke, at en uafklaret helbredsmæssig situation er til hinder for at forlænge efter bestemmelsen. Det må dog forudsættes, at det på afgørelsestidspunktet vurderes, at afklaringen af arbejdsevnen forventes at kunne ske indenfor højst 2 x 13 uger.

I sag nr. 1 tiltrådte Ankestyrelsen nævnets afgørelse om at forlænge dagpengeretten. Ankestyrelsen lagde vægt på, at egen læge i en statusattest lige før varighedsbegrænsningens indtræden havde oplyst, at lønmodtageren var påbegyndt hormonbehandling, og at der forventedes en effekt af denne. Ankestyrelsen lagde ligeledes vægt på, at lægen endvidere havde foreslået, at lønmodtageren snarest forsøgte aktiveret.

I sag nr. 2 skete der hjemvisning til nævnet, som i sin afgørelse havde lagt til grund, at bestemmelsen ikke kunne anvendes, fordi det af helbredsmæssige grunde ikke havde været hensigtsmæssigt at iværksætte arbejdsprøvningen, da varighedsbegrænsningen indtraf.

Principafgørelse D-8-03

Resumé: Forlængelse af dagpengeperioden med henblik på afklaring af arbejdsevnen kunne ikke overstige 2 x 13 uger, selv om afklaringen ikke var afsluttet inden periodens udløb. Ankestyrelsen lagde vægt på, at der ikke i loven eller forarbejderne til loven var støtte til forlængelse i mere end 2 x 13 uger.

Sagen blev hjemvist til ny vurdering i kommunen, da reglerne om opfølgning ikke var overholdt.

Begrundelsen var, at der er tale om sagsbehandlingsregler, der har karakter af garantiforskrifter for, at der træffes en indholdsmæssigt rigtig afgørelse. Manglende overholdelse af reglerne indebærer, at der er en formodning for, at en afgørelse indholdsmæssigt er påvirket af sådanne regler. Afgørelsen er derfor ugyldig, medmindre det konkret kan afkræftes, at manglerne har påvirket afgørelsens resultat. I denne sag kunne det ikke afkræftes.

Principafgørelse D-14-03

Resumé: Ankestyrelsen fandt, at standsning af sygedagpenge indebærer ophør af en erhvervsrettet foranstaltning. Nævnet burde derfor have inddraget retssikkerhedslovens § 7a i behandlingen af en klage over standsning af dagpenge.

Ankestyrelsen lagde vægt på, at bestemmelsen skulle sikre, at personer, der har en arbejdsevne, som muliggør en tilknytning til arbejdsmarkedet, også reelt får mulighed for at bruge deres ressourcer gennem et arbejde.

Der skal derfor sikres en sammenhæng i indsatsen til personer, som har behov for hjælp, fx ved ophør af sygedagpenge, således at kommunen før ophør af en foranstaltning skal sikre sig, hvad der videre skal ske i relation til udnyttelse af arbejdsevnen.

Sagen blev hjemvist til nævnet til vurdering af, om kommunen havde overholdt denne sagsbehandlingsregel, og hvad konsekvensen skulle være, hvis forskriften ikke var overholdt.

Principafgørelse D-22-03

Resumé: Retsikkerhedslovens § 7 a gav ikke i sig selv ret til en forlængelse af dagpengene, når betingelserne for forlængelse ikke var opfyldt.

Kommunen burde dog have inddraget bestemmelsen ved behandling af en klage over dagpengene.

Principafgørelse D-31-05

Resumé: Det var en retlig mangel, at kommunen ikke havde udarbejdet en ressourceprofil, inden den traf afgørelse om at standse udbetalingen af sygedagpenge efter varighedsbegrænsningens indtræden.

Den retlige mangel kunne ikke anses for at være åbenbart uden betydning for sagens behandling.

Afgørelsen blev derfor ophævet og sagen hjemvist til ny behandling og afgørelse.

Ankestyrelsen lagde vægt på, at ressourceprofilen ville kunne have tilvejebragt en nærmere afklaring af hvilke indsatsområder, der kunne peges på for at bedre kvindens muligheder for at vende tilbage til arbejdsmarkedet efter endt behandling.

Det var således ikke afgørende, at de helbredsmæssige forhold ikke var eller kunne afklares forud for afgørelsen.

Principafgørelse D-2-08

Resumé: Kommunen kunne standse udbetalingen af sygedagpenge efter udløbet af varighedsbegrænsningens indtræden efter de almindelige regler om ophør af udbetaling af sygedagpenge.

Kommunens afgørelse om, hvorvidt der kunne ske forlængelse af dagpengene skulle have været udsat, indtil resultat af operation forelå. Begrundelsen var, at det på tidspunktet for varighedsbegrænsningens indtræden var oplyst, at lønmodtageren var skrevet op til en operation indenfor cirka 1 måned, som ville kunne forventes at forbedre afgørelsesgrundlaget væsentligt.

Sagsfremstilling:

Kommunen traf den 14. december 2006 afgørelse om standsning af udbetaling af sygedagpenge med virkning fra den 17. december 2006. Varighedsbegrænsningen var indtrådt den 30. november 2006.

Kommunen traf samtidigt afgørelse om, at der ikke var grundlag for at forlænge udbetalingen af sygedagpenge ud over varighedsbegrænsningen.

På tidspunktet for kommunens afgørelse var det oplyst, at lønmodtageren afventede en operation først i det nye år, som ville kunne forventes væsentligt at forbedre grundlaget for afgørelsen om, hvorvidt udbetalingen af dagpenge kunne forlænges ud over varighedsbegrænsningen.

Kommunen fandt i forbindelse med afgørelsen, at lønmodtagerens helbredsmæssige situation forsat var uafklaret, og at behandlingsmuligheder ikke var udtømte, idet lønmodtageren ventede på en indkaldelse fra hospitalet, hvor der skulle tages stilling til eventuel operation. Samtidigt lagde kommunen vægt på, at en læge fra et hospital havde udtalt, at en operation ikke ville kunne tage smerterne i ryggen, men at cysten skulle fjernes, da den var årsag til smerterne i højre ben.

Indlæggelse på hospitalet fandt sted den 4. december 2006 på grund af smerteforværring. Lønmodtageren blev her skrevet op til operation som prioritet 2. Den 12. december 2006 blev lønmodtageren skrevet op til operation først i det nye år på grund af smerteindikation. Der blev foretaget operation den 1. februar 2007.

Beskæftigelsesankenævnet tiltrådte kommunens afgørelse.

Sagen blev behandlet i principielt møde med henblik på afklaring af kravene til oplysningsgrundlaget forud for en afgørelse om ikke at forlænge dagpengene efter dagældende sygedagpengelovs § 22, stk. 1, nugældende sygedagpengelovs § 27, stk. 1

Afgørelse:

Lønmodtageren var ikke berettiget til dagpenge efter de almindelige regler om ophør af udbetaling af dagpenge vedrørende varighedsbegrænsningens indtræden.

Ankestyrelsens Beskæftigelsesudvalg lagde vægt på, at lønmodtageren var sygemeldt den 20. oktober 2005 på grund af smerter i ryg og nakke.

Udbetalingen af dagpenge ophørte, når der var udbetalt dagpenge eller løn under sygdom for mere end 52 uger i de forudgående 18 kalendermåneder.

Vedrørende spørgsmålet om forlængelse af dagpengene ud over varighedsbegrænsningens indtræden fandt Beskæftigelsesudvalget, at kommunens afgørelse om forlængelse burde have været udsat indtil resultatet af operationen havde foreligget, idet kommunen ved afgørelsen af 14. december 2006 havde oplysninger om, at lønmodtageren var skrevet op til en operation først i det nye år, som ville kunne forventes at forbedre afgørelsesgrundlaget væsentligt med hensyn til forlængelse ud over varighedsbegrænsningens indtræden.

Beskæftigelsesudvalget lagde endvidere vægt på, at kommunen på tidspunktet for afgørelsen den 14. december 2006 var bekendt med, at lønmodtageren den 5. oktober 2006 havde været til en MR-scanning, hvor der var blevet fundet en cyste på en hinde omkring rygmarven. En læge havde den 19. oktober 2006 udtalt, at det skulle vurderes, om der var kirurgisk behandlingstilbud på det foreliggende.

Kommunen var endvidere bekendt med, at lønmodtageren ifølge journaloplysninger fra hospitalet var blevet indlagt den 4. december 2006 på grund af forværring af smerter. Lægerne mente, at det var cysten, der gav smerterne. Lægerne fandt, at der på det foreliggende var grundlag for at fjerne cysten. Lønmodtageren blev skrevet op til operation som prioritet 2. Lønmodtageren blev samtidigt orienteret om, at operationen ville have effekt på benerne, men at nakke- og skuldergenerne ville være uændret efter operationen.

På grund af smerteindikationer indstillede en læge på hospitalet den 12. december 2006 lønmodtageren til operation først i det nye år. Der blev foretaget en dekompression, det vil sige en trykformindskelse af cysten den 1. februar 2007, idet man ved operationen fandt, at cysten ikke kunne fjernes.

Beskæftigelsesudvalget fandt derfor, at der skulle indhentes yderligere oplysninger vedrørende resultatet af operationen og opfølgningen, før kommunen igen kunne tage stilling til, om lønmodtageren inden for 26 uger fra varighedsbegrænsningens indtræden ville kunne genska-

be erhvervsevnen og herunder, om der var grundlag for at forlænge udbetalingen af dagpenge med tilbagevirkende kraft.

Ankestyrelsens Beskæftigelsesudvalg stadfæstede således beskæftigelsesankenævnets afgørelse med hensyn til spørgsmålet om standsning af dagpenge ved varighedsbegrænsningens indtræden.

Ankestyrelsens Beskæftigelsesudvalg ændrede dog beskæftigelsesankenævnets afgørelse om forlængelse af dagpenge ud over varighedsbegrænsningens indtræden. Ankestyrelsens Beskæftigelsesudvalg hjemviste således spørgsmålet om forlængelse ud over varighedsbegrænsningens indtræden til kommunen.

Principafgørelse D-12-08

Resumé: Kommunens afgørelse om standsning af udbetaling af sygedagpenge ansås for ugyldig. Der var tale om ophør af en erhvervsrettet foranstaltning. Kommunen burde derfor have inddraget retssikkerhedslovens bestemmelse om erhvervsrettede foranstaltninger i behandlingen af sagen med hensyn til tilrettelæggelse af hjælpen og yderligere foranstaltninger for at bringe den sygemeldte tilbage på arbejdsmarkedet.

Kommunen burde ligeledes have opdateret ressourceprofilen med oplysninger om udfald af pensionssag og opdatering af seneste helbredsmæssige oplysninger, forinden den traf afgørelse om standsning af sygedagpenge.

Sagsfremstilling:

En kvinde var blevet sygemeldt den 20. juli 2004 på grund af smerter og bevægeindskrænkning i den ene skulder. Kvinden havde været i beskæftigelse med ufaglært arbejde og havde senest arbejdet som rengøringsassistent i en institution igennem mange år.

Efter varighedsbegrænsningens indtræden den 31. juli 2005 var sygedagpengene blevet forlænget i 2 gange 13 uger med henblik på afklaring af arbejdsevnen. I forløbet blev forskellige arbejdsfunktioner afprøvet inden for blandt andet køkkenområdet. Forløbet viste, at kvinden var meget motiveret og arbejdsom, men at der var klare helbredsmæssige begrænsninger. Progressionsrapporten gav et løst tilbud på en revalideringsplan med kombineret

sprogskole, daghøjskole og virksomhedspraktik, dog først efter afsluttet behandling, idet kvinden skulle opereres igen i skulderen.

Af tekniske årsager blev dagpengene forlænget efter den 29. januar 2006. Efterfølgende blev sygedagpengene yderligere forlænget på baggrund af ansøgning den 17. marts 2006 om førtidspension på det foreliggende dokumentationsgrundlag.

Efter afslag på førtidspension den 23. november 2006 meddelte kommunen den 20. december 2006 afslag på yderligere forlængelse af udbetalingen af sygedagpengene.

Kommunen vejledte om mulighed for at søge kontanthjælp.

Kommunen havde ikke forinden afgørelsen om sygedagpengeophøret haft indkaldt kvinden til en personlig opfølgningssamtale, jf. retssikkerhedslovens § 7 a.

Det fremgik af kommunens notater, at ressourceprofilen var færdiggjort den 23. maj 2006 og sendt til partshøring hos kvinden. Udover hendes kommentarer var der ikke indarbejdet yderligere oplysninger. Kommunen havde efterfølgende over for nævnet oplyst, at der var udarbejdet en opdateret udgave af ressourceprofilen med aktuelle oplysninger fra august 2007 i forbindelse med ny verserende pensionssag på grund af ansøgning herom fra april 2007.

Kvinden klagede over kommunens afgørelse.

Beskæftigelsesankenævnet tiltrådte kommunens afgørelse.

Nævnet begrundede afgørelsen med, at ingen af betingelserne for yderligere forlængelse af sygedagpengeperioden i dagældende dagpengelovs § 22, stk. 1 (nu sygedagpengelovens § 27, stk. 1) var opfyldt.

I klagen til Ankestyrelsens Beskæftigelsesudvalg blev det blandt andet anført, at kvinden aldrig havde været til samtale i kommunen i forbindelse med sygedagpengesagen, og at samtalerne med medarbejderne fra arbejdsprøvningsstedet alene havde relateret sig til arbejdsprøvnningen med henblik på førtidspension.

Ved oversendelsen af sagen til Beskæftigelsesudvalget anførte nævnet, at de havde været opmærksomme på, at nogle af samtalerne med medarbejdere fra arbejdsprøvningsstedet alene havde været i relation til arbejdsprøvnningen i henhold til pensionssagen og derfor ikke kunne betragtes som opfølgningssamtaler i relation til sygedagpengesagen, men at sygedagpengene dog havde været forlænget med henblik på afklaring af arbejdsevnen ved deltagelse i arbejdsprøvnningen.

Sagen blev behandlet i principielt møde med henblik på afklaring af forpligtelserne efter retssikkerhedslovens § 7 a før afslag på forlængelse af udbetaling af sygedagpenge ud over varighedsbegrænsningen.

Afgørelse:

Sagen blev hjemvist til kommunen til ny behandling og afgørelse med hensyn til inddragelse af retssikkerhedslovens § 7 a og stillingtagen til, om der på grundlag heraf var behov for yderligere foranstaltninger for at bringe kvinden tilbage på arbejdsmarkedet. Forinden skulle kommunen opdatere ressourceprofilen.

Herefter skulle kommunen tage stilling til, hvorvidt der var grundlag for at forlænge udbetalingen af sygedagpenge ud over varighedsbegrænsningen.

Begrundelsen var, at kommunen ikke havde inddraget retssikkerhedslovens § 7 a i behandlingen af sagen eller havde opdateret ressourceprofilen med oplysningerne om udfaldet af førtidspensionssagen og de seneste helbredsmæssige oplysninger omkring en operation.

Ankestyrelsens Beskæftigelsesudvalg lagde vægt på, at bestemmelsen var et led i førtidspensionsreformen med det overordnede formål at sikre, at personer, der havde en arbejdsevne, som muliggjorde en tilknytning til arbejdsmarkedet, også reelt fik muligheder for at bruge deres ressourcer gennem et arbejde.

Kommunen skulle således før ophør af en erhvervsrettet foranstaltning sikre sig, hvad der videre skulle ske i relation til udnyttelse af arbejdsevnen.

